

Tothom abandona l'Ajuntament

Ja són sis els regidors dimitits, a Roses

Pàgina 11

Lluís Companys, recordat a Figueres
Celebració d'un acte davant el monument als caiguts

Pàgines 16 i 17

Mala anyada de vi, a l'Alt Empordà

Pàgina 12

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

De Companys a Tarradellas

Avui dilluns que escric aquest article només falten sis dies pel retorn triomfal de l'exili del President de la Generalitat de Catalunya, Josep Tarradellas. Avui dimecres que vosaltres ho llegiu només en falten quatre. Estem egotant els dies d'una llarga espera, una espera que ha durat gairebé quaranta anys.

És una felicitat casualitat històrica que aquesta setmana hagi començat precisament amb la commemoració de l'afusellament, el 15 d'octubre de 1940, del President Lluís Companys al fossar del castell de Montjuïc, el President màrtir de qui Tarradellas no s'estigué de proclamar-s'en successor en la seva visita a Madrid a finals de juny. Aquest viatge, com recordareu, va servir perquè la Generalitat de Catalunya fos reconeguda de fet pel Rei i pel cap del Govern Espanyol que reberen a Tarradellas.

No és cap casualitat, en canvi, la discreció amb que s'ha viscut aquest aniversari, el primer que, com recordava la Direcció de Policia de Barcelona en informar dels incidents de dissabte a la plaça de Sant Jaume arran de la manifestació provocadora d'un partit extremista anomenat Partit Comunista d'Espanya (Internacional), hi ha hagut autorització governativa per tots els demanats.

Ara que hi ha llibertat, hom hauria pogut pensar en organitzar una commemoració multitudinària de fort contingut nacionalista i de reivindicació del President afusellat. Els partits majoritaris han optat per la discreció i cal dir que ha estat l'actitud més correcta políticament. Fer el contrari hauria estat de poc seny.

L'afusellament de Companys és encara un tema delicat per fer segons quines coses. Els parlamentaris n'han parlat a la premsa, però no hauria estat oportú fer-ne bandera en un moment delicat com el que viu la incipient democràcia espanyola. Per això tot ha quedat a nivell de premsa, que ha servit amplia informació retrospectiva i testimonial, i únicament un parell d'actes minoritaris han

recordat la figura del segon President al mateix fossar del castell de Montjuïc i davant del nínxol al cementiri del costat, així com la missa oficiada pel senador Lluís M. Xirinacs i el socialista Jordi Llimona.

De Companys a Tarradellas no hi ha només una setmana com aquesta que estem passant, amb el delit de la victòria que diumenge consumarem, sino gairebé quatre dècades. Quatre llargues dècades al terme de les quals la Generalitat torna de la mà del seu successor legal però en unes circumstàncies de bon tros diferents de les de l'Espanya de 1931, quan Francesc Macià —el 44au aniversari de la seva mort si que podrà presidir-lo Tarradellas amb tots els honors— va proclamar la República catalana que alguns dies després es convertiria en Generalitat.

Fa quarantasis anys acabava de proclamar-se la II República espanyola, ara s'estrena encara la Monarquia encarnada pel net del Rei que aquell cop va marxar. I aquesta Monarquia ha sorgit del règim dictatorial que va vèncer per les armes aquella República, però amb la voluntat de posar-hi terra enmig i de no tornar a caure en els mateixos errors que van culminar en l'esclat republicà. Els historiadors del futur tindran una feina apasionant a analitzar aquest moment històric singular on passat, present i futur es fonen en una dialèctica de realisme i esperança.

Per Catalunya la democràcia començarà de debò diumenge vinent, perquè pels catalans la democràcia no ho és sense l'autonomia, ni que sigui provisional.

De Companys a Tarradellas hi ha tota una època pel mig que Catalunya ha sofert durament, però com que també ha lluitat ha acabat vencent. "Tornarem a sofrir, tornarem a lluitar, tornarem a vèncer!" Les profètiques paraules del President Companys es fan realitat aquesta setmana, començada després de l'aniversari íntim del seu fusellament amb el nínxol cobert per les flors que tot el dissabte i diument va depositar-hi una processó continua de catalans.

25 + 1

Amb el número anterior, 9 PAÍS arribà a les 25 setmanes de vida. Una edat curta, però plena de vicissituds i d'esperances. Per tal de commemorar l'efemèrides, volem que sàpiguen els nostres lectors i anunciants que estem estudiant la possibilitat de millorar la impressió i la presentació del periòdic, cosa un xic difícil en ser tirat en rotativa.

Per què en rotativa? Perquè el nostre tiratge, alt en comparació amb altres publicacions comarcals, necessitaria en un altre tipus de màquina gairebé dos dies d'impressió. I conti-

nem pensant que els nostres lectors han de tenir 9 PAÍS l'endemà mateix d'haver-se tancat el número.

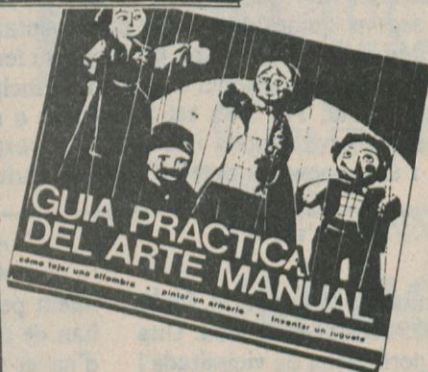
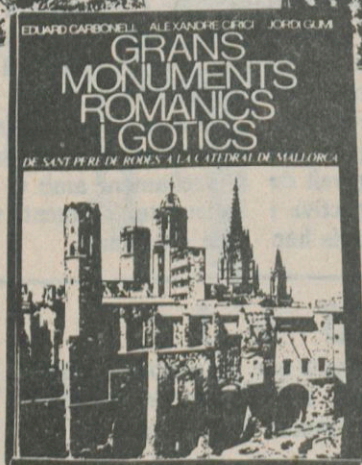
9 PAÍS no exhaureix els exemplars cada setmana, perquè cada setmana augmente una mica del seu tiratge, sempre per endavant del possible nombre de lectors. No fa com determinades publicacions molt properes, que cada setmana tiren menys exemplars, tot deixant-ne sense a llurs habituals lectors.

Aquest periòdic no fa públic el seu

tiratge, perquè ho prohibeix explícitament l'Estatut de la Publicitat. Només es pot dir quan ha estat certificat per organismes qualificats, com és ara l'"Organización para la Justificación de la Difusión" (OJD). Mentrestant, que serveixi aquesta frase que utilitzem sovint: "Més de 7000 persones llegeixen cada setmana 9 PAÍS". Unes persones, per cert, no solament de l'Empordà (alt i baix), sinó de les altres comarques gironines —amb Girona, ciutat, inclosa, és clar—, de Barcelona... i, fins i tot, del Rosselló o Catalunya Nord.

Elija uno, "la Caixa" se lo regala.

VENGA A POR SU LIBRO
DEL 24 DE OCTUBRE AL 5 DE NOVIEMBRE

53 Día Universal del Ahorro.

CAJA DE PENSIONES

"la Caixa"

de Catalunya i Balears

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillaumet

Joan Guillaumet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Petició de suport

El batlle de Figueres ha demanat el suport dels parlamentaris de les comarques gironines, per tal d'aconseguir com més aviat millor, que el Ministeri d'Obres Públiques posi a la subhasta les obres de l'estació depuradora d'aigües residuals. L'oportú i justificat suport el demana a l'acabament d'un detallat informe que, entorn d'aquest assumpte, els mateixos parlamentaris li sol·licitaren a les darreries del mes passat.

En aquest informe, Pere Giró explica les vicissituds per les quals l'Ajuntament ha hagut de passar i passa, amb motiu de la nova portada d'aigües i de la construcció de la depuradora de la ciutat. Una obra urgent, retardada per l'Administració central —retard que justificava per manca de mitjans econòmics—, i de la qual s'hagué de fer càrrec en principi el mateix Ajuntament. Finalment, l'Estat pagarà les obres de la depuradora, però la subhasta encara no ha estat anunciada.

Una vegada més, es posa en relleu com el centralisme, que encara haurem de patir en major o menor grau durant alguns mesos, és en les societats democràtiques un dels pitjors enemics de la prosperitat material. De l'estació depuradora d'aigües residuals de Figueres depèn que es contaminin menys els rius, que es contaminin menys la badia de Roses, que la ciutat no sigui, en definitiva, culpable de la degradació de la Naturalesa.

L'auxili que demana l'Ajuntament als parlamentaris ens fa reflexionar en el sentit de què, com més aviat tingui la Generalitat poders executius, abans els grans i petits problemes de les comarques podran tenir solucions. S'haurà d'animar, doncs, a aquesta Comissió paritària per al traspàs de funcions del govern central a la Generalitat.

Funcions a desenvolupar en un compàs d'espera, mentre no arribin els estatuts d'autonomia aprovats per les Corts, després de tenir la nova Constitució espanyola. Mentrestant, a menys que hom posi molt bona voluntat, continuaran produint-se casos com el de la depuradora d'aigües residuals de Figueres.

A. R.

Sumari

• Cròniques del Baix Empordà	Pàg. 10
• Crònica de Roses	11
• Bústia	14
• Narradors empordanesos, per M. ^a Àngels Anglada	21
• Aquests artistes, per Narcís Pijoan	23

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Brevísimo

14		46	50	62		80
3	21	37				70
16		49	51	69		84

NUEVA SALA DE BINGO

Cuando estas líneas vean la luz, una sala de bingo funcionará en nuestra ciudad, sumándose a la de la Sociedad Coral Erato, ya inaugurada. Esta nueva sala, ubicada en el Casino Sport Figuerense, reúne unas condiciones funcionales extraordinarias para la práctica de este juego que tanto furor ha causado en todo el país. Puestos en contacto con el presidente de la entidad, Sebastián Roura Barbosa, nos indicó que esta sociedad pretende alcanzar una proyección ciudadana amplia y brindar sus locales sociales a todos los figuerenses. No cabe duda que con la sala de bingo han dado un paso importante en esta nueva línea que se ha impuesto. Sólo queda esperar que la suerte

acompañe a todos los futuros jugadores.

OTRO HOMBRE A LA ALCALDIA

Los partidos políticos están confeccionando sus listas electorales cara a los comicios municipales. La mayoría de ellos, con buen criterio, intentan presentar hombres independientes que lógicamente tienen bastante apoyo popular. Pues bien, varios de estos grupos políticos han coincidido en la misma persona como ejemplar independiente. Se trata de Emili Casademont i Comas, director de nuestro periódico y hombre muy vinculado a las tareas periodísticas desde hace años. Lo que es seguro es que la idea no prosperará, ya que Casademont no

tiene ninguna apetencia política. En caso positivo, y él lo sabe, se vería obligado a dimitir de su cargo en 9 PAÍS. Normas son normas.

CUANDO LAS BARBAS DE TU VECINO VEAS PELAR...

Numerosos alcaldes de poblaciones de Barcelona se han reunido con el gobernador civil para plantearle abiertamente las dificultades que están encontrado en el gobierno de sus respectivos municipios. Alegan que la presión de los partidos políticos es tan agobiante que no ven posibilidades de continuar en sus puestos y desean salir de estos cargos en cualquier momento. Sea oportuno o no. Se anuncia la llegada del Ministro del Interior para resolver tan complicado conflicto. Es posible que su estancia en Catalunya se alargue más de lo previsto, ya que podría acercarse hasta Girona para plantar cara a análogos problemas que están viviendo muchos alcaldes de esta tierra o al menos algunos de ellos, que tampoco se trata de exagerar la nota.

Alex

ELECTRICISTA INDUSTRIAL

para mantenimiento. Deberá hacerse cargo del mantenimiento y reparación de circuitos de mando, control eléctrico e hidráulicos.

Dependerá directamente del jefe de fabricación. La Empresa ofrece formación en el aspecto Hidráulico.

Se considerarán todas las ofertas. Interesados dirigirse, detallando conocimientos y experiencias al apartado n.º 53 de Figueres.

Romería a La Salut de Terrades

El día 30, organizada por la Asociación de Vecinos de la calle La Jonquera

La Asociación de Vecinos de la calle La Jonquera ha organizado para el domingo 30 de octubre su tradicional romería al Santuari de La Salut de Terrades, según nos informa el presidente de la Asociación, Pere Masquef.

Los romeros partirán a las diez de la mañana utilizando un autocar y coches particulares. Una vez llegados, el primer acto consistirá en la proclamación de la Pubilla y damas de honor.

A las doce, asistirán a la celebración de la Santa Misa, durante la cual se efectuará la acostumbrada ofrenda de flores y cera a la Patrona de l'Empordà. Terminado el acto religioso, tendrá lugar una audición de sarda-

nas y un aperitivo.

A las dos de la tarde los asistentes comerán en el restaurante del Santuari, sorteándose a la hora de los postes diversos obsequios ofrecidos por casas comerciales de Figueres.

La Asociación de Vecinos comunica que la inscripción para la romería queda abierta a partir del día 20 y se cerrará indefectiblemente el jueves día 27, aunque podría cerrarse antes en el caso que se completaran las plazas disponibles.

De cualquier forma, a la romería a La Salut de Terrades organizada por los vecinos de la calle La Jonquera se puede asistir libremente, utilizando vehículo propio y llevando la comida por su cuenta.

Josep Maria Cullell parlà del tema "Ara, els ajuntaments"

La conferència formava part del cicle organitzat per CDC

(De la nostre redacció, per J. Molons).— La presentació de l'acte va fer-la Eduard Puig, el qual es referí a la personalitat del conferenciant, dient que, a més de les seves facetes prou conegudes, venia parlant-nos com a membre del Comité Executiu Nacional de CDC i com a director polític de la campanya d'eleccions municipals.

CAL CONTINUAR LA NETEJA

Començà Josep Maria Cullell dient que el 15-J l'escombrada de la dictadura fou considerable i fins palpable a nivell del poble. I remarcà que cal, però, que aquesta tasca es completi amb les eleccions municipals, amb el triomf de les forces democràtiques, car això és de la màxima importància per a la consolidació de la nostra fràgil democràcia.

Explica com, en aquests moments, hi ha tres crisis damunt nostre: política d'Estat (transició sense ruptura), situació econòmica (desgast, inflació, atur...) i, finalment, ordenació del territori (densitat, per la immigració als grans nuclis urbans).

Féu referència també a l'espectre d'unes ciutats ingovernables i d'uns ajuntaments inoperants.

SOLUCIONS

"Sols n'hi ha una, de solució", assenyala. "Assegurem-nos que els ajuntaments siguin democràtics. Que tots els càrrecs siguin ocupats per elements elegits lliurement".

I afegí que cal igualment anar cap a una nova Llei de règim local, a fi d'aconseguir la plena autonomia dels municipis, evitant centralismes, si bé, en aquest moments, es fa necessari aprofitar tot el que es pugui de les normes vigents.

"La nova llei sortirà de la Generalitat, per tal d'ésser enviada a les Corts", digué.

"Cal situar el programa municipal —continua Josep M.ª Cullell— dintre l'autonomia de Catalunya. Obert de cara al poble, amb total transparència. Espais col·lectius, problemes sanitaris, etc. i sempre fugir de la improvisació".

CATALUNYA DE NOU EN MARXA

Més endavant, digué: "Tot i provisional i fins i tot coixa, la Generalitat ha tornat a nosaltres. És el miracle de la fe d'una nació que va ésser afusellada ara fa 37 anys".

El conferenciant enlairà la veu per a remarcar que, com sempre, Catalunya ha de continuar. "No morim; renaixem!", exclamà.

Finalment, explicà com les comissions democràtiques de control han de funcionar fins que arribin les eleccions. "Tots els partits han de conèixer les circumstàncies dels ajuntaments; però, compte!, no han de provocar mai la paràlisi de la gestió municipal...", remarcà.

En el debat final, es tractaren diversos punts, demostrant els qui hi intervingueren l'interès que la conferència havia despertat.

Sota l'organització d'E.R.C.

Aviat, el I Festival de la Cançó dels Països Catalans

Podem avançar que molt possiblement dintre la primera quinzena del mes de novembre i organitzat per l'Esquerra Republicana de Catalunya, tindrà lloc a Figueres el primer Festival de la Cançó dels Països Catalans, amb la participació de Maties Mazaricó, Pere Figueres (Catalunya Nord), Els Pescadors de l'Escala i Sam (Principat) i la col·laboració del mestre Josep Maria Surrall.

Després d'aquest Festival, uns dies més tard, hi haurà un gran míting possiblement al figuerenc cinema "El Jardí"; hi prendran part Heribert Barrera, secretari general d'E.R.C., Josep Maria Poblet i d'altres membres del partit.

ACTES DE PRESENTACIÓ

Prosseguint la sèrie d'actes de pre-

sentació d'E.R.C. als pobles de la nostra comarca, els passats dies 5, 12 i 13 s'organitzaren actes polítics de discussió i de polèmica sobre el programa i l'espai polític actual de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a Navata, Roses i l'Escala.

A Navata, Josep Soler, juntament amb altres militants del partit a Figueres, obrien un col·loqui que resultà molt clarificador i fructífer.

Quant a Roses i l'Escala, els actes comptaren amb la col·laboració de personalitats de l'executiu de Barcelona. Josep Maria Poblet, Jordi Cliviller, Jordi Rull i Alonso contribuïren a donar el màxim relleu a les jornades i així mateix a clarificar l'actual panorama polític i econòmic del país.

Inauguració del Curs de Català, a l'Escola de Formació Professional

Dissabte passat, dia 15, a l'Escola de Formació Professional, tingué lloc la inauguració del Curs de Català i la seva Didàctica, organitzat per l'I.C.E. i destinat als mestres de Figueres i de la comarca.

Les classes començaran dissabte vinent dia 22, a dos quarts de deu del matí.

Dissabte, concessió dels premis de la Societat Coral

Erato S'hi retrà homenatge pòstum a M^a. Àngels Vayreda

El proper dissabte, dia 22, a dos quarts de deu de la nit, tindrà lloc l'acte de concessió dels premis literaris de la Societat Coral Erato, patrocinats per l'Ajuntament.

Aquest acte consistirà en un sopar-vetllada, a la sala de l'esmentada societat organitzadora dels premis. La festa serà amenitzada pel conjunt músic-vocal de Perpinyà "El Fanal Sant Vicenç", amb els seus solistes, cors i dansaires i la "Faràndula Rosellonesa".

Aquest any, i com ja avançarem als lectors de 9 PAÍS, l'acte de concessió dels premis literaris de la Societat Coral Erato servirà per a retre homenatge a la desapareguda escriptora i poetessa Maria dels Àngels Vayreda i Trullol, premi "Fastenrath" de novel·la catalana, que fou una gran col·laboradora del concurs literari de l'Erato.

Arribada del ferrocarril

Començaren els actes commemoratius del centenari

Tingué lloc al Casino Menestral Figuerenc la inauguració de l'exposició filatèlica, dibuix infantil i medalles, commemorativa del centenari de l'arribada a la nostra ciutat del ferrocarril.

Representava el batlle de Figueres, el regidor senyor Mallart, i la presentació del centenari fou feta pel senyor Morales, del CIT. El senyor Palacín, cap de difusió de RENFE, ostentà la representació del cap de la 5ª Zona.

El catedràtic i sots-president de l'Institut d'Estudis Empordanesos Albert Compte, presentà el llibre de Josep Maria Bernils, "Cent anys de tren a Figueres". A les paraules del presentador, contestà l'autor de l'obra amb sentides frases d'agraïment.

La presència de "majorettes" i bandes de música donaren un toc molt entrançable als actes d'inauguració.

ACTES DE CLOENDA DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

Dissabte, 22 d'octubre. A les 6 de la tarda (Escoles del Grup Culubret), debat sobre la problemàtica del barri. A les 8 del vespre (Museu de l'Empordà), debat sobre la problemàtica de l'ensenyament del català a Figueres. A les 10,30 de la nit (Patronat), representació de l'obra "Pitarrades", pel grup A-71.

Diumenge, 23. A les 12 del matí (Centre Recreatiu de Vilatenim), debat: Vilatenim davant l'anexió a Figueres.

Dilluns, 24. A les 8,30 del vespre (Museu de l'Empordà), Antoni Comas parlarà de la llengua catalana, des del Decret de Nova Planta fins a Pompeu Fabra.

Dijous, 27. A les 8 del vespre (Museu de l'Empordà), taula rodona sobre la problemàtica de l'esport.

Liberación de objetores de conciencia Han permanecido cinco meses encarcelados en la prisión civil

El martes de la semana pasada algunos diarios barceloneses publicaban la noticia de la liberación de once objetores de conciencia, que permanecían en la prisión civil de Figueres. En la ciudad nadie supo nada, puesto que los objetores se trasladaron inmediatamente a Barcelona por ferrocarril, donde llegaron a primeras horas de la noche, siendo recibidos por familiares y amigos.

La mayoría de los objetores puestos en libertad fueron detenidos el cinco de mayo de este año al presentarse voluntariamente en la Caja de Reclutas de Barcelona alegando su condición de objetores. Los once encarcelados permanecieron —salvo uno de-

tenido con anterioridad— en el cuartel de Intendencia hasta que fueron trasladados a Figueres.

Los objetores puestos en libertad son: Pep Freixas, de Vic; Vicens Griera, de Barberà; Antonio Quirós, de l'Hospitalet; Gotzon Díaz, de Bilbao; Mikel Zabala, de Tolosa; José Gamarra, de Gasteiz; Santi Fabre, de Ciutat de Palma; Pere Fernández, de Gavà; y Jordi Giménez, Josep Mª Casanellas y Martí Olivella, de Barcelona.

Al parecer, estas liberaciones fueron ordenadas por el Capitán General, adelantándose así a la amnistía aprobada días después y que alcanza a estos objetores.

6 x 9

Por BY SENS

SEÑALIZACIONES EN LA CALLE REC ARNAU

Cualquier vehículo que, desde la calle La Jonquera, de Figueres —me dice el señor C.— circule por la de Rec Arnau, se encuentra al comienzo de la misma con una señal de “Ceda el Paso”. Mientras se cede, uno piensa que no se comprende su colocación...

—Usted dirá...

—Existe desde luego un paso estrecho que impide el cruce de dos coches, y por lo tanto uno de los dos debe tener preferencia. Pero lo lógico, siempre, es que la preferencia la tenga el de menos visibilidad. Aquí, en este caso, es todo lo contrario: Cede el paso el vehículo que procede de la calle La Jonquera...

—Entonces, tiene que tomar precauciones...

—Hombre; y tantas. Yo diría que insólitas. Pero es que se trata de evitar alguna colisión involuntaria. Y todo motivado por la deficiente colocación de esa señal. Que los conductores tomen precauciones allí, es normal. Pero la señal debería situarse en el lado opuesto para cumplirla los que se dirigen hacia la calle La Jonquera. Sencillamente, porque éstos tienen más visibilidad y pueden darse cuenta de si viene otro coche en sentido contrario. Creo que debería rectificarse.

—¿Observó alguna otra deficiencia?

—Bueno, existe otro punto peligroso: La salida de la calle Barceloneta. Apenas hay visibilidad para advertir si por la derecha viene otro vehículo, el cual tiene preferencia de paso. Tomando precauciones y adelantando poco a poco hasta su misma altura, el conductor puede entonces advertirlo. Pero, ya digo, el accidente involuntario por ambas partes puede suceder.

—¿Una solución?

—Tal vez la más práctica sería colocar un espejo frente a la pared de la Barceloneta. Los conductores procedentes de ella podrían percatarse de si viene otro coche por su lado derecho. Por la izquierda no hay problemas dada la amplitud de la calzada.

LA GUERRA SIEMPRE ES LO MISMO

La señora, entretenida en la cocina

y los demás con sus quehaceres, debieron demorarse algo más de lo habitual. O que la programación de la tele iba más afinada aquella noche, pues alguna vez tiene que ser. Lo cierto es que cuando se acomodaron para cenar y conectaron el televisor, el filme ya había empezado.

—Vaja! —exclamó la señora—; ja no sabrem de què va...

La niña, sin dejar de mirar hacia la pantalla y no dándole importancia, sentenció:

—No et preocupis mamà: és de guerra. Les de guerra sempre s'entenen...

PEP VALLES
SIGUE CON SUS
“OPERCULA LATRINAE”

Nada menos que setenta y cuatro tapaderas de W. C. de la colección de Pep Vallès se exhiben en la Galería Matisse, ubicada en el número 86 de la barcelonesa calle de Balmes, exposición que se aoaba de inaugurar. Cuando Pep Vallès le habla a uno por primera vez de sus “opercula latrinae” da la sensación de que va de broma. Luego, cuando queda claro que ante las tapaderas los artistas se han puesto de cara, todo cambia. O cambia mucho. Porque se puede pintar sobre cualquier parte. Y, en este caso, incluso pensar el tema previamente sentado sobre el mismo elemento funcional que se va a pintar. Esta es ya la sexta exposición de las “opercula” de Vallès. La primera fue en mayo de 1969. En la breve presen-

tación de la actual y, encima, con su ya constante estilo telegráfico, Pep Vallès lo recuerda diciendo que “onze artistes amics feren possible primera exposició tapes cagadores, avui oferim última versió ampliada; no són solament simples objectes utilitaris mutats obres arts; expressen ple contingut irònic, crític, revulsiu; satíric suc sostingut dintre evolució sensibilitat progressista, insòlita, contra arre-lats frens reaccionaris...”. Entre los numerosos artistas de la colección están Bmomio, Carola, Da Rocha, Fita, Guinovart, Massot, Narotzki, Reig, Joan Rosa, Turró, Evarist Vallès, Vilacases y Alicia Viñas.

BANCOS PARA
EL CENTENARIO
DEL FERROCARRIL

La petición es bastante extraña, pero la comentaron con realismo:

—A veure si el centenari del ferrocarril serà un motiu suficient perquè ens tornin a posar els bancs a l'Estació...

Y me contaron los habituales que utilizan el tren, que en el ambiente previo del 15 de junio algunos estilistas del gamberrismo, que no político, se dedicaron a cruzar los bancos sobre la vía del tren. Para evitarlo, los bancos fueron retirados.

—I així seguim —dicen los habituales—; amb canvi polític, però drets com un ciri per a esperar els trens.

ÒMNIUM CULTURAL
DELEGACIÓ DE FIGUERES

Cloenda del Congrès de Cultura Catalana
a l'Alt Empordà

L'èminent crític literari i catedràtic de Llengua i
Literatura Catalana

ANTONI COMAS

farà una conferència titulada

LA LLENGUA CATALANA DES DEL DECRET
DE NOVA PLANTA FINS A POMPEU FABRA

TOTHOM HI ÉS CONVIDAT

Dia: Dilluns, 24 d'octubre 1977

Hora: a 1/4 de 9 del vespre

Lloc: Museu de l'Empordà

Mont-ras Impugnaciones a un proyecto municipal

(De nuestro corresponsal, X. de Lerma).-Convergència Democràtica de Catalunya en Mont-ras se ha solidarizado, haciéndolas suyas, con las impugnaciones presentadas por más de un centenar de vecinos contra los Proyectos de Saneamiento y de Abastecimiento de Aguas Municipales, dado que los mismos fueron concebidos, proyectados y redactados por el Ayuntamiento sin ningún tipo de consulta a la población, contraviniendo, por tanto, a la misma Ley del Suelo en cuanto a participación popular se refiere.

UN CALCULO ERRONEO

Según parece, se han calculado estos proyectos para un máximo de mil quinientas personas, o sea para cubrir las necesidades de la población de hoy, sin tener en cuenta que la zona abarcada por los mismos comprende, también, cuatro urbanizaciones aprobadas por el propio Consistorio que pueden doblar, en poco tiempo, el número de habitantes de la población.

INCONVENIENTES EN LAS VIVIENDAS

Por otra parte, en algunas zonas existen grupos de viviendas que tienen construida una red común de saneamiento y como ello no lo contempla el proyecto, de aprobarse éste supondría arrancar los suelos y pavimentos de estas viviendas para variar el sentido del saneamiento interior de las mismas, cosa que reportaría unos gastos importantes y, posiblemente, innecesarios.

También dicen los vecinos que el Ayuntamiento no especifica en ningún momento cuál es el caudal de agua potable que suministrará, ni siquiera los costes de su instalación, suministro, etc., como tampoco la forma de financiación de estos proyectos, lo cual parece ya extremadamente ridículo.

Sant Feliu de Guíxols

Cierre de los locutorios telefónicos

Oposición de varios ayuntamientos y de la comunidad turística

(De nuestro corresponsal, X. de Lerma).-Los ayuntamientos de Palamós, Castell-Platja d'Aro y Sant Feliu de Guixols han mostrado su oposición a que la Compañía Telefónica Nacional de España cierre los locutorios públicos que tiene instalados en la Costa Brava.

“SERVICIO ALTAMENTE RENTABLE”

El ayuntamiento de Palamós, a propuesta de su alcalde-presidente, declaró imprescindible el locutorio que la C. T. N. E. tiene abierto en la actualidad, por su interés público, tanto turístico como vecinal, y atendiendo a las numerosas peticiones, de particulares y de entidades, solicita de la Telefónica el mantenimiento de dicho centro-locutorio.

Por su parte, el de Sant Feliu de Guíxols, según nos informó su propio alcalde, también ha hecho lo propio, reclamando de la Telefónica el mantenimiento del locutorio de la Rambla Vidal.

Mientras, el de Castell-Platja d'Aro, ha acordado “dirigirse al delegado provincial de la C. T. N. E., en Girona, para que a su vez lo haga llegar a su Superioridad, constatando la total arbitrariedad que significa dicho cierre de locutorios, y repulsa por ello de

este Ayuntamiento, a mayor abundamiento cuando por noticias fidedignas el servicio es altamente rentable económicamente en este término municipal”.

C. D. C.: SOLICITUD AL GOBERNADOR CIVIL

Por su parte, Convergència Democràtica de Catalunya en el Baix Empordà “ha pedido al gobernador civil de Girona que intervenga, ante los organismos que crea más oportunos, a fin de evitar el cierre de los locutorios públicos que la C. T. N. E. tiene abiertos en la Costa Brava, calificándolo de unilateral y discriminatorio”, según se ha hecho público mediante comunicado de prensa.

Se dice también en el mismo que “se califica de unilateral porque nadie ha sido consultado, subrayándose el hecho de que se trata de un servicio público. Se dice que es discriminatorio porque la Telefónica pretende abrir los locutorios durante la temporada turística, pero cerrarlos —olvidándose de los ciudadanos— el resto de meses”.

OPOSICIÓN DE LA COMUNIDAD TURÍSTICA

Se pide, también, al gobernador civil “averigüe la situación en qué quedarán los trabajadores de los locutorios, pues si de lo que se trata es de pasarlos al subsidio de desempleo para después “recuperarlos”, hemos de hacer constar nuestra más enérgica protesta por un hecho que, como mínimo, hemos de calificar de repugnante por sí mismo, y perjudicial para la economía española”.

Hemos de decir, por último, que en su reciente reunión, el comité ejecutivo de la Comunidad Turística de la Costa Brava se hizo eco del malestar existente en el litoral por el cierre de los locutorios, acordándose elevar carta de protesta a la Telefónica.

Roses

Dimisión en cadena de seis concejales

No quieren hacerse responsables de la inoperancia del Ayuntamiento

(De nuestro corresponsal, Martí Belló).- Todo hacía pensar que superados los tiempos dictatoriales del democrático alcalde señor Subirá, con motivo de cesar en el cargo, las cosas iban ya por el buen camino y así nos las prometíamos muy felices. Pero de repente —cosa poco frecuente en estos pagos—, se produce la renuncia simultánea de cuatro concejales. Los señores Giró, Coll, Fontdecaba y Reda. Ello demuestra que es patente el malestar entre algunos miembros del consistorio, teoría reafirmada por la anterior dimisión de los señores Berta y Farré. Los cuatro últimos dimisionarios han dirigido un escrito al alcalde accidental Sr. Donat, fechada y registrada en la alcaldía el pasado día uno de octubre y con el expreso deseo de que dicho escrito sea elevado al Gobernador Civil, a fin de que surta los efectos legales oportunos.

LOS MOTIVOS

“Mostramos nuestro desacuerdo y repulsa —dicen— por la absoluta pasividad municipal de su gestión en los servicios que tiene encomendados, que han concurrido en el hecho de que no se convoque el pleno ordinario que obligatoriamente señala el artículo 292 de la Ley de Régimen Local y el artículo 190 del Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régi-

men Jurídico de las Corporaciones Locales”. Y prosigue: “Así como el incumplimiento reiterado de los acuerdos adoptados en las sesiones corporativas a las que asistieron los firmantes y en las que se aprobaron los asuntos del orden del día, sin que se hayan podido conocer las causas de tales permanentes omisiones, pese a la demanda de información que se ha hecho reiterativamente, infringiéndose, con tal actitud, el artículo 223, que señala que “todos los actos y acuerdos de las autoridades y corporaciones municipales serán inmediatamente ejecutivos””.

Por último, terminan diciendo: “A causa de esta inoperancia de la Corporación Municipal de Roses, de la que desde ahora no queremos hacer-

nos responsables como miembros de la misma, por los graves perjuicios que representan para los intereses de la población, los firmantes presentan la dimisión de sus cargos de concejales en base a las razones expuestas y en fundamento a lo establecido en el artículo 422”.

A los intereses que, sin duda, se refieren los ediles dimisionarios son varios. Y como más importante cabe citar el de la “Gran Via”. Una obra pensada para la descongestión del tráfico veraniego y cuyo presupuesto fue aprobado hace ya un año. El paso del tiempo hará que, debido al alza inflacionista, su coste sea sensiblemente mayor. Pero claro, como a fin de cuentas es el pueblo quien paga...

Presentación de la “Esquerra Republicana de Catalunya”

Se abogó por el voto a los 18 años

Rull, el cual, con gran vehemencia, abogó por el voto a los 18 años. Pasó seguidamente al tema de la sanidad para afirmar “que la reforma sanitaria que proponemos debe estar concebida por los mismos principios de la Generalitat del año 31, es decir, descentralizada de los grandes núcleos de población”.

El partido Esquerra Republicana de Catalunya, uno de los últimos legalizados por el Ministerio del Interior, hizo en esta localidad la presentación de su programa social, político y económico, acto celebrado, como viene siendo habitual, en el local de la S.U.F.

También se presentó la CNT

Celebróse el acto de presentación de la Confederación Nacional del Trabajo (CNT), en Roses, localidad de gran tradición confederal.

Intervinieron en el mismo en calidad de oradores, dos militantes de la Federación Local de Figueras, que hablaron, respectivamente, sobre la trayectoria histórica de la CNT y sobre el contenido ideológico de la misma. Asimismo, el veterano militante de Roses, Vicente Soler, recordó la obra constructiva de la Confederación en la localidad hasta 1939, haciendo especial referencia a la colectividad de pescadores.

EL PROBLEMA ECONÓMICO Y SUS SOLUCIONES

Después, fue el perito en economía J. Clivillé, quien expuso diversos aspectos de la economía, refiriéndose, por supuesto, al actual problema del paro, y calificó de trampa las reuniones de la Moncloa, porque —dijo— el gobierno no quiere fracasar solo. Añadió que la solución está en el agro, la pesca y en los sectores primarios.

Por último, Josep M.ª Poblet cerró el acto con una encendida disertación interrumpida continuamente por los aplausos del público, al referirse a la actuación política de Esquerra Republicana de Catalunya, en cada época, y desde su misma fundación.

ASPECTOS POLÍTICOS Y SOCIALES

En primer lugar, hizo uso de la palabra Jaume Quintana, quien trató exhaustivamente del historial del partido, para resaltar finalmente la gran personalidad de los cuatro prohombres que pertenecieron al mismo. Presidentes que fueron de la Generalitat, honorables Francesc Macià, Lluís Companys, Josep Irla y el actual Josep Tarradellas.

A continuación, Carles Coll habló —más bien arremetió— contra los ayuntamientos del franquismo y pidió plena autonomía de los municipales, la cual, según dijo, sólo va a ser posible con la vuelta de una Generalitat total. Fue muy aplaudido. Le siguió J.

Alt Empordà: la collita de vi, notablement inferior

Cap a un 20 per cent menys que un any normal

Quan es publiquin aquestes ratlles, la verema haurà pràcticament acabat a la majoria dels pobles vitícoles de l'Alt Empordà. Iniciada amb un notable retard respecte d'altres anys, la seva prolongació fins ara és ja símptoma de les dificultats per les quals ha passat aquesta collita.

En alguns pobles, com Mollet, Rabós i Garriguella, començà amb una major antelació, mentre que a d'altres, com Campmany o Espolla, els viticultors decidiren en les assemblees de les cooperatives ajornar-la uns quants dies, esperant una maduració dels raïms. Malgrat el bon temps de les darreres setmanes, no es pot pas dir que s'aconseguís una gran millora.

UNA COLLITA FLUIXA, EN TOTS ELS ASPECTES

En aquests moments, recentment finalitzada la verema, es fa difícil de

fer una valoració definitiva sobre els seus resultats; però tot i així, es pot afirmar amb força seguretat, en base al nombre de càrregues entrades, que la collita serà entre un 18 i un 20 per cent menor respecte d'un any normal.

Evidentment, aquesta xifra varia lleugerament segons les característiques de cada terme municipal. En general, gairebé tothom ha notat una minva en la producció i sols se n'han salvat, en part, aquells que s'han dedicat intensament al conreu de la vinya durant tot l'any, fent-hi nombroses sulfatades i amb elevades despeses en productes.

A aquesta disminució s'hi ha d'afegir la baixa del grau del vi obtingut, deguda principalment a les contínues pluges de principis d'estiu, calculant-se que se situa a l'entorn d'un grau i mig.

Per tot això, i tenint en compte que a la majoria de zones vitícoles de l'Estat espanyol hi ha hagut pèrdues per

l'estil, és de suposar que en els propers mesos el vi tendeixi a pujar els seus preus. Les cooperatives, més buides que altres anys, miren ja amb recel les demandes de vi, car pensen que aquells que en puguin emmagatzemar en sortiran després beneficiats.

BONA NOTÍCIA DE GARRIGUELLA

Possiblement, una de les cooperatives que obtindrà una quantitat de vi semblant a la d'altres temporades serà la de Garriguella, però no pas per gaudir d'una collita millor, sinó degut a l'entrada d'una colla de socis nous.

Aquesta és una bona notícia, si tenim en compte l'estancament més aviat generalitzat en què es troba el món cooperatiu empordanès.

Josep Playà i Maset

Portbou

Incendio forestal en "El Clapé"

(De nuestro corresponsal)

Un importante incendio forestal se produjo en la localidad fronteriza de Portbou, entre la zona denominada "El Clapé" y el "Coll de Frare" extendiéndose el fuego con rapidez por la acción fortísima del viento que soplabla. A las tres horas de iniciarse y con la intervención de los bomberos locales, los de la población vecina de Cervère y fuerzas de la Guardia Civil, puedo ser sofocado.

La zona afectada estaba poblada de monte bajo y algunos pinos dispersos. Si bien se ignoran las causas del incendio no se descarta la posibilidad de que fuera motivado por algún automovilista inconsciente que tirase una colilla. En la cuneta abundan los matorrales que incluso impiden la visibilidad, contribuyendo a aumentar el deplorable estado de abandono en que se encuentra la carretera de Portbou.

GRAN FESTIVAL TAURINO

A beneficio de la Asociación Protectora de Niños Subnormales de Figueres y comarca, "Altem"

Domingo, día 23, a las 4 de la tarde, en la Plaza de Toros

ERC, contra certes revistes

Esquerra Republicana de Catalunya, mitjançant un comunicat que ens ha enviat des de Barcelona, fa públic el seu menyspreu pels atacs i les insidies als seus homes i al seu partit que, d'una manera sistemàtica i en una campanya orquestrada i dirigida, fan certes revistes, el nom de les quals no cal esmentar, afegeix, perquè són cognudes de tothom.

**Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana**

PAIS

Palafrugell

Adéu a un il·lustre personatge

(Del nostre corresponçal, Xavier Amir).-La nova que més ens afectà, després d'un mes curt d'inactivitat i absència de Palafrugell, fou a la nostra arribada la mort d'en Francesc Alsius i Granés, de 57 anys, president del Patronat de l'Escola d'Arts i Oficis, estament que, d'uns anys ençà, ha donat impuls al teatre a la vila, a més de promoure la "Revista de Palafrugell", de la qual Alsius fou fundador. I, veritablement, referir-nos a Francesc Alsius és sinònim de cultura, car l'home estigué vinculat a la creació de l'Institut Frederic Martí Carreras, nom atorgat no fa pas gaire al centre, essent-ne el propi Alsius un dels promotors, a la Casa de Cultura "Josep Pla" i a la Biblioteca que donà l'escriptor i a tot allò, repetim, que fos cultura a la vila.

I en aquesta nota d'urgència, no hi pot faltar l'esment de la vinculació de Francesc Alsius a la tradicional "Cantada d'Havaneres de Calella". Era, a més, autor, juntament amb els senyors Pericot i Morató, del llibre "Calella de Palafrugell i les Havaneres", recull ampli de les cançons marineres dels nostres avantpassats.

La imatge que veiem d'ell, acompanyat de l'escriptor de Llofriu Josep Pla, quan encara res no feia pensar que la malaltia rondava l'amic, presa

el dia el dia del 80 aniversari de l'"homenot", és ben significativa de l'amistat que l'unia amb Pla. L'Alsius era un dels pocs homes que sempre tenien en el Mas rebuda sense protocol.

Palafrugell va perdre la nit del 23-24 de setembre proppassat un dels pocs homes que hom considerava capacitats per a agafar el timó de la vila en breu, com així ho va demostrar anteriorment en un altre consistori com a conseller. Rebin la vidua, fills i altres familiars, el nostre condol.

Para el mes de noviembre

Calendario de actividades del "Grup Senglars"

DIAS 12 y 13
INAUGURACION DE CURSO EN "NOVA BROWN-SEA"
 Reestructuración de patrullas mixtas.
 Aceptación de nuevos miembros.
 Formalización anual de la línea SCOUT.
 Presentación del programa de 1977-1978.

DIA 16
RECITAL DE SISA y su orquesta
 Por coincidencia de fechas, no creemos posible que se pueda celebrar en la Sala Don Quijote, como era nuestro deseo; informaremos a su hora del lugar de celebración.

DIA 19
INICIACION DEL CURSILLO DE TAXIDERMISTA
 En el Local de la Societat. La gente que no pertenezca al Grupo y esté interesada, contacte con nosotros cualquier día. Tel. 50 04 05 y 50 00 07.

DIA 26 y 27
ETAPA DE EXPLORACION DEL RIO TER
 Desde su nacimiento a CAMPRODON.

BAR GRILL
el Bruixot
Mas Pau
 CARRETERA D' OLOT A 4 KM. DE FIGUERES

*
 Tots els diumenges i dies de festa, a l' hora de dinar trobareu en el Grill El Bruixot cuina catalana a preus populars. I de dijous a diumenge berenars i sopars musicals amenitzats pel planista Josep Maria Surrell.

ESCOLA DE FORMACIÓ PROFESSIONAL AGRÀRIA, A L'EMPORDÀ: ELS BISBALENCES JA LA TENEN A PUNT

Prego que publiquin aquesta nota d'informació pública, motivada per la notícia apareguda en el número 25 del periòdic 9 PAÍS. Que quedi clar que és d'informació i no de rèplica.

Des del 1969 que a La Bisbal hem impulsat una Escola Professional, que ha passat per les etapes de privada patronal, privada homologada i actualment és Secció Oficial i té la perspectiva de passar a Centre el curs vinent.

Ser Centre vol dir obtenir el nivell de segon grau de Formació Professional, amb la possibilitat per a l'alumne d'estudiar-hi durant 5 anys i l'ampliació per a l'Escola d'independència i de responsabilitat dintre els lligams d'aspecte docent i administratiu. Ve a ser, segurament, la culminació d'aquestes escoles comarcals de segona ensenyança.

Com no costa gens d'entendre, el procés és llarg per més que en descomptem la poca agilitat de l'Administració. Però aquest procés l'hem dut a terme i inclou, ja des del 1974, les primeres propostes d'implantar ensenyances agropecuàries, propostes que han anat prenent cos des del curs passat.

El 25 de març d'enguany, a l'Ajuntament de la Bisbal es va convidar prop de quaranta persones del Baix Empordà, d'entre els representants de cooperatives agrícoles i entitats vinculades a l'ensenyament i a l'agricultura. També s'ha realitzat la gestió pertinent amb la Diputació, a fi de poder utilitzar la granja de Monells, que està a quatre passes de l'Escola bisbalenca i és una realitat que no s'improvisa. De la qüestió de pràctiques, només cal dir que no és el mateix instal·lar un taller mecànic o uns quadres d'assaigs elèctrics que posar en funcionament unes instal·lacions de cicle biològic. Això es llarg, i tot co-

neixedor de l'agricultura ho confirmarà.

Bé, la conclusió ara ja es pot treure. En aquesta època, en què és com una moda parlar d'actes i de propostes unitàries, no entenem com de tota la gestió de la nostra Escola no se'n fa ús per a potenciar-la, ja que una Escola Agrària a l'Empordà sembla ser l'objectiu.

Essent aquesta la fita, valdria la pena que totes aquestes accions que es pretenen confluïssin a consolidar el que ja, quasi segur, aquest any serà l'inici de les ensenyances oficials d'Agropecuària a la Bisbal, que es troba al bell mig de l'Empordà.

No dispersem forces, ajuntem-les! Ja hem vist com un objectiu té dos caps i un camí. Nosaltres ja som al final. Per què s'hauria d'agafar ara tot justo el punt d'inici i recórrer altra vegada tot el trajecte?

Tota la nostra informació queda a disposició dels interessats. I, encara que no he fet cap consulta per a dir-ho, com que no és cap secret poden acudir a la Delegació que tenen, a la Diputació i, si cal, podem donar la llista de les persones que ens han assessorat i els explicaran el mateix.

Joan Hugas i Duran
Profesor-Delegat
de l'Escola Oficial de
Formació Professional.
(La Bisbal)

L'arribada de Tarradellas a Barcelona

Crides de C.D.C. i U.D.C. als figuerencs i empordanesos en general

Convergència Democràtica de Catalunya comunica a tots els simpatitzants i als figuerencs i empordanesos en general que el proper divendres, dia 21, al Museu de l'Empordà, a un quart de nou del vespre, se celebrà l'anunciada conferència sobre política general catalana que, amb el títol de "L'hora de Catalunya", donarà Miquel Roca i Junyent, secretari general adjunt de C.D.C. i portaveu del grup parlamentari bascocatalà a les Corts.

Així mateix, Convergència comunica que l'anunciat miting del dia 23, al matí, queda momentàniament suspès, degut a coincidir amb el dia de l'arribada a Catalunya del president de la Generalitat provisional, Honorable Tarradellas. "En aquesta històrica circumstància, diu C.D.C. en una nota, convoquem a tots els ciutadans a manifestar llur alegria, penjant senyeres i domassos sn balcons i finestres, per tal de fer així present la nostra adhesió al president".

CRIDA D'UNIÓ DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

Per la seva banda, Unió Democràtica de Catalunya de l'Alt Empordà ha fet una crida a tots els seus militants i amics empordanesos, pregant la seva presència a Barcelona el proper dia 23, per tal d'aherir-se públicament a Catalunya i a la seva Generalitat en la figura del president Tarradellas.

"Catalans, homes i dones tots que viviu a Catalunya: la nostra història repren el camí, un camí que serà molt llarg abans no assoleixi el cim; molt llarg i molt difícil, perquè es trobarà ple d'entrebancs: no ens retornaran fàcilment el que ja era nostre. L'Honorable Tarradellas, per tant, el mateix de qui feren bandera tants partits polítics en la campanya electoral del 15 de juny, ens necessita. Siguem presents als carrers de Barcelona i donem testimoni de la nostra catalanitat en aquest dia. "Aquest és el text de la crida d'Unió Democràtica de Catalunya, que acaba amb un "Catalunya, posa't en marxa!".

REFLEXIONES A LA CARTA DE UN SINDICALISTA DE LA CNT, CON RESPECTO A LOS BARRIOS PERIFÉRICOS, SUS PROBLEMAS Y POSIBLES MANIPULACIONES

Esta Federación Local de Sindicatos de C.N.T. hizo un análisis imparcial de la carta que este sindicalista y compañero (a nivel personal) dirige a los trabajadores de los barrios periféricos.

En su contenido, la base constituida en asamblea de esta Federación C.N.T., no encontró materia de censura, toda vez que se trataba de un acto personal, en el que a ningún nivel está organización tomó parte. Por tanto, nuestra posición correcta fue seguir al margen.

Ahora bien, la situación ha cambiado y, sin querer por nuestra parte,

La militància política

Diuen que de tot se n'ha de ser aprenent. I tanmateix no és pas ben fàcil encertar de dir amb poques paraules quina ha d'ésser l'actitud de la militància política en aquest moment de transició de l'autoritarisme a la democràcia.

Una cosa és evident. Ja no és possible parlar més de política com d'una escalada del poder per aprofitar-se dels privilegis que hom podria obtenir d'un càrrec o d'una determinada situació. Si encara hi ha algú que pensa així i que s'ha afiliat a un partit democràtic amb aquesta, encara que sigui remota, intenció, s'ha equivocat de mig a mig. La mamella de la cosa pública, de la qual molts han estat xupant no solament quaranta anys, sinó segles, és ben seca.

Militar en política, avui, i d'ara endavant, és treballar molt, dormir poc, compromís de servei, sacrifici econòmic, lluita, en definitiva. Si a algú li queda encara una imatge xiroia de la política: voleiar de banderes, cants entusiastes, visques enardidors... i cap a caseta que vol ploure, s'equivoca. Ha arribat l'hora de treballar seriosament, dedicant-hi els set sentits, fent-s'hi amb les dents. I cal tenir molt en compte que' o bé juguem tots o... ens prendran les cartes.

Després del 15 de juny, una part de la nostra militància, i ara ja parlo de C.D.C., puix del que he dit fins ara n'hi ha per a tots, d'un color i d'un altre, ha quedat adormida: "Ja està! Ja hem guanyat, ja tenim els nostres representants nomenats i ara ja podem reposar! Jo

tinc la meva feina, el meu negoci, els meus estudis; la política que la facin els polítics! Si un altre dia organitzen una altra campanya ja els donaré un cop de mà, si cal enganxar quatre cartells, fer sobres o pagar quaranta o cinquanta duros per a ajudar les despeses. Nosaltres rai que som d'un partit fort!"

No amic, no. Militar en un partit no és això. Militar en un partit i en un partit com el nostre: nacionalista i socialdemòcrata, vol dir no deixar de treballar, no parar ni un moment, mentre no hàgim recuperat tota la nostra personalitat política i fins que no hàgim fet de la nostra una societat honesta, sana, sense injustícies, on tots i cada ú dels nostres compatriotes vegin reconeguts i respectats tots i cada ú dels drets de la persona humana.

Admeto que no tots tenim les mateixes condicions, però cal fer-nos a la idea que tots hem de donar el màxim d'allò que tenim: unes hores disponibles els uns, d'altres capacitat organitzativa, d'altres coneixements o tècniques, o potser n'hi ha que només tenen diners. Però tots, fins un, hem de donar el que tenim; no s'hi val quedar-se amagat al canyer. Perquè el canyer és el lloc on pelaran els emboscats, si tornem a deixar que ens prenguin la iniciativa aquells que no estimen ni Catalunya ni la democràcia. D'un costat o de l'altre, tant se val.

*Josep Maria Capella i Riera
(C.D.C.)*

nos obligan a intervenir, ya que de forma irracional los señores firmantes y contestatarios a la mentada carta involucran a las centrales sindicales y en particular a la base de esta organización, demostrando en su redacción unos propósitos maximalistas, así como su más absoluto desconocimiento de cuál es la verdadera función social de las sindicales obreras y en particular cómo funciona esta CONFEDERACION NACIONAL DE TRABAJADORES a este nivel.

En primer término, la carta dirigida a los barrios periféricos, a los barrios nutridos por trabajadores, a los que por unos y otros han hecho sus víctimas; se dirige a los marginados y olvidados, a las auténticas asociaciones obreras periféricas, no a aquellas asociaciones de comerciantes de las calles Girona, Pl. Ajuntament, Perallada, etc. Concluyendo: se dirige a los ciudadanos de "tercera clase".

En sus conclusiones, y bien claro está, les alerta de posibles manejos

políticos (no lo afirma), con el fin de que en su día sean libres de actuar como mejor lo prefieran. Les indica la forma en que él considera en que deberían funcionar los barrios: desde la base. ¡A esto nosotros lo llamamos SOLIDARIDAD y, en este caso, solidaridad de un trabajador anónimo para con sus compañeros de Figueres!

Respecto a los PROFETAS que él menciona, esta Organización no quita ni pone tanto, en su día sabremos cuál es la dirección y objetivo que persiguen. Nosotros preferimos se disipen las dudas de este sindicalista anónimo de la C.N.T. O sea, que no reluzca la otra cara de la moneda.

Vemos siempre con buenos ojos a quienes sin pedir nada a cambio, prestan incondicional solidaridad a quien la necesita, en este caso los barrios marginados y olvidados de esta ciudad. Estos barrios se nutren de los que sufren, de los que madrugan, de los que pasan frío y calor, de los que

con su esfuerzo diario hacen posible que la vida siga; y la Federación Local, así como a nivel nacional, está en los barrios, está con los que trabajan, sea cual fuere su afiliación sindical. Con que sea un trabajador nos basta. Con él está la C.N.T. Esto, amigo lector y compañero de la prensa local, es la primera parte. Si no siente pasión filo-política o de clase, sea objetivo acerca del contenido de la carta de este sindicalista de la C.N.T. La segunda parte la dedicaremos por entero a los señores presidentes firmantes. Procuraremos hacerlo con la misma objetividad que hemos tratado ésta.

*El Comité de la Federación
Local de la C.N.T.
(Figueres)*

P.D. Esta publicación ha sido aprobada en asamblea por la base de los trabajadores de esta Federación Local de la C.N.T.

Lluís C

Emotiu acte a

Més d'un centenar de persones, tot escoltant la crida feta per l'Esquerra Republicana de Catalunya, acudiren dissabte, a les sis de la tarda, al lloc de Figueres, on s'aixeca el monument als caiguts, per tal de retre homenatge pòstum a Lluís Companys, el president-màrtir, en el 37 aniversari del seu afusellament.

L'acte començà amb un parlament, el text del qual oferim a part en aquestes mateixes pàgines, a càrrec del militant d'ERC, Jaume Quintana. Tot seguit, es guardà un minut de silenci, que finalitzà amb un "Visca Catalunya lliure!". I després de la col·locació de corones de flors i senyeres catalanes amb crespó

Text del parlament

Gent de l'Empordà, ciutadans de Catalunya:

Davant d'aquest monument, dedicat, ara, a tots els morts empordanesos d'una guerra fratricida, innecessària com totes les guerres, i de resultats tan funestos i negatius, venim a retre homenatge a la memòria del nostre president-màrtir, Lluís Companys.

A l'alba, sense colors, d'aquell quinze d'octubre del 1940, queia sota les bales feixistes d'un piquet d'execució l'home que ho representava tot per als bons catalans.

Era l'home que havia dedicat tota la seva vida al servei de la justícia, de l'obrer i de Catalunya.

Era l'home noble que, per damunt de tot partidisme, va ésser sempre el president de tots els catalans.

Era l'home sacrificat i valent que,

si no hagués estat per córrer darrera el seu fillet malalt, les tropes franquistes l'haurien trobat assegut a la cadira presidencial, on el va portar democràticament el poble de Catalunya.

Per tot això, el dictador vencedor va manar d'afusellar-lo, convençut, alhora, que juntament amb ell s'enfonsaria tot Catalunya.

Han passat anys, però Catalunya és ben viva.

L'ànima d'un poble no es mata pas així com així; i molt menys la del nostre que, habituada com està a misèries, humiliacions i sotragades, de veritat podem dir que s'ha fet immortal.

Voldriem, els organitzadors d'aquest acte, demanar tothom un llarg moment de reflexió sobre el què representa aquest monument dedicat, per fi, a tots els nostres morts empor-

danesos. Cap d'ells, gairebé segur, no és responsable directe del drama que tants vàrem viure i tants no varen sobreviure. Si no hi hagués hagut aquells senyors ambiciosos de poder (que podien molt bé haver esperat unes altres eleccions, probablement guanyadores per ells, i no provocar aquell desastre nacional), què diferent haurien anat les coses.

Temps difícils no n'haurien pas mancat. Però el que també és cert és que avui no ens trobariem al davant d'un monument recordant víctimes, i possiblement sí que ens trobariem inaugurant monuments dedicats a homes eminents, inventors, metges, poetes o escriptors, que mai no n'han mancat a les nostres terres empordaneses.

Vivim ara un present amb futur esperançador.

Fem un esforç.

No siguem claudicants ni mesells. Unim-nos per Catalunya.

Que els gastats se'n tornin a casa i ens deixin tranquils, que de gent nova en trobarem. I entre tots reconstruirem aquella Catalunya tan desitjada des de moltes centúries per aquells que han estat i que som i serem catalans fins al moll de l'ós i més enllà de la vida i la mort.

Visca Catalunya Lliure!

CREDITOS - HIPOTECAS

Amortización a largo plazo

FINCAS GERONA, S. A.

Sta. Eugenia, 18, 1.º, 1.ª - Tel. 20 64 00 - Gerona

Companys, el president-màrtir

avant el monument figuerenc dedicat a tots els caiguts.

negre al monument (monument que, per cert, ja lluia una placa, posada per l'Ajuntament, dedicada a tots els morts de la guerra), es cantà "Els Segadors".

S'adheriren a l'emotiu acte, els partits i organitzacions següents: Lliga de Catalunya de Mutilats i Invàlids de la Guerra d'Espanya (Delegació de l'Alt Empordà), Grup d'Estudis i Iniciatives Socialistes, Front Nacional de Catalunya (Nucli Alt Empordà), Unió Democràtica de Catalunya, Estat Català, Partit Socialista de Catalunya-(r), Moviment d'Unificació Marxista i Col·lectiu de Dones.

Pel·lícula de l'afusellament

Lluís Companys i Jover, president de la Generalitat de Catalunya, moria afusellat la matinada del 15 d'octubre de l'any 1940. L'execució tingué lloc, com és sabut, al castell barceloní de Montjuïc. Però el que ja no és tan sabut (sempre han circulat diverses versions) és com anà la cosa. O sigui, allò que succeí en el darrer moment. La pel·lícula, per dir-ho així, de l'afusellament.

Per fi, i per primera vegada, ha parlat un testimoni presencial del martiri de Lluís Companys. I ho ha fet, tot amagant la seva identitat, per a les pàgines d'"Oriflamma", en el mateix lloc del trist fet:

"Ell aquí, el piquet a l'altra paret. Els de davant estaven agenollats, els de darrera, drets..." ha explicat a Jordi Jané, redactor de l'esmentada revista.

I l'anònim testimoni presencial de l'execució ha continuat dient:

"Per aquí va baixar Companys per última vegada. L'acompanyaven la seva germana Agnès, que era monja, el director de la presó (no recordo el títol exacte, però la funció era aquesta), un escamot d'escorta, el capità metge i el capellà castrense. Per cert, que el president, que era ateu, va voler confessar i combregar. No sé si per por, o per tranquil·litzar la seva germana. El cas és que ho va fer.

"Recordo que Companys duia un vestit fosc. No duia corbata, ni el mocador a la butxaca de l'americana.

"Era a trenc de l'alba, les sis i poc més de la matinada. He llegit en algun lloc que eren les cinc i és mentida. A les cinc encara no hi ha claror de dia en aquest temps. Me'n recordo perfectament, de la llum que hi havia. A tot estimar, era un quart de set. Sí.

"Ja hi havia el piquet d'execució, quan Companys va

arribar a lloc. Quinze soldats. També hi havia el jutge instructor —un coronel— i el seu secretari. I ningú més. El piquet d'execució era nomenat a diari per l'ordre del dia de capitania general per torns rotatoris. Un dia tocava una companyia de tal caserna, l'altre tal companyia de tal altra caserna... Els piquets d'execució eren comandats per un capità, que, de vegades, declinava el comandament en un tinent. El que no recordo és si en aquest cas era un tinent o un capità. Però tot plegat érem... vint-i-dues persones, a més d'en Companys.

"El capità (o tinent) va demanar al reu si volia que li embenessin els ulls.

—No —contestà.

—¿Desea algo más?

—Sí. (Companys es va descalçar completament, tota la vida recordaré que duia espadenyes de betes). *Vull morir trepitjant terra catalana. Visca Catalunya!*

"Els soldats van disparar.

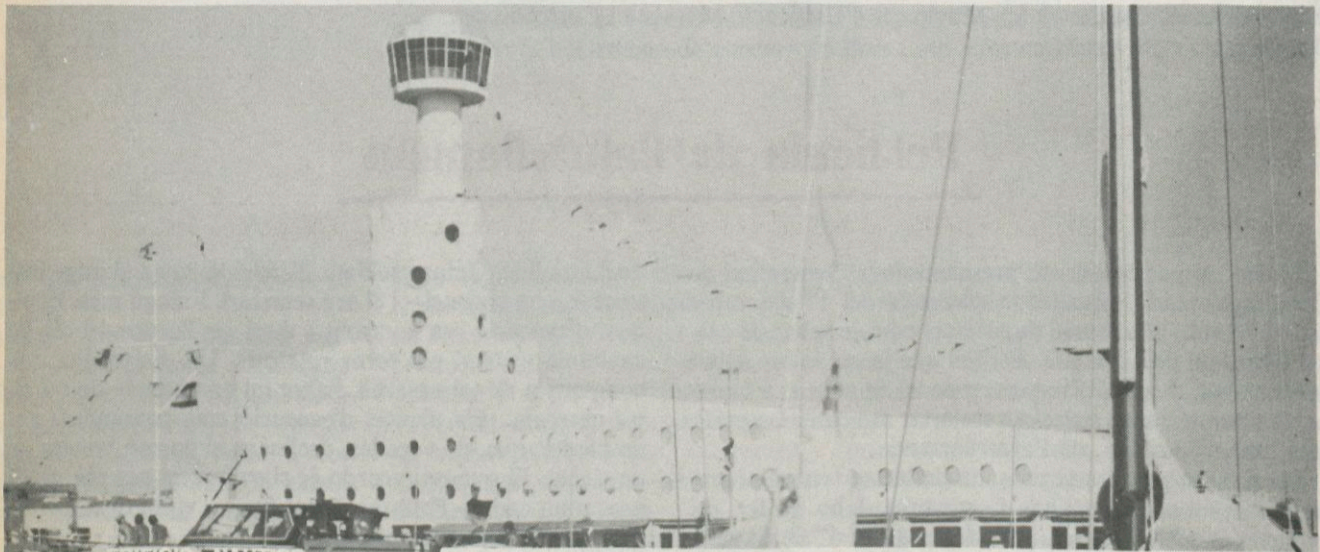
"El capità (o tinent), amb la pistola a la mà, es va acostar al cos de Companys, per tal de disparar-li el tret de gràcia. Contràriament al que també he sentit dir, no n'hi va disparar cap, de tret. Després d'examinar el president, feu un senyal amb el cap al capità metge volent dir que no calia. Van sortir una homes d'aquesta porta —m'asseyala una porta més aviat petita clavada a la murada— amb una caixa. El secretari del jutge li va posar una targeta amb el seu nom —Lluís Companys Jover— a la butxaca on el president sempre duia el mocador. Per això recordo que aquest dia no en duia, de mocador.

"Se'l van endur. Tot plegat havia durat encara no deu minuts..."

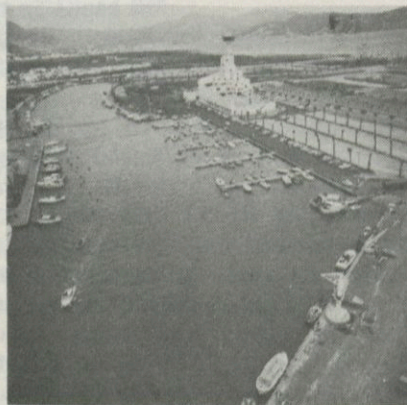
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

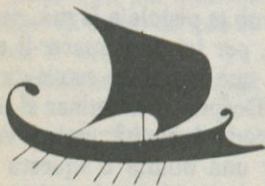
Véanlo todo

EDIFICIO NAUTICO, con
 Puerto deportivo.
 Amarrés a plazo fijo.
 Amarrés transeúntes.
 Piscina climatizada.
 Gimnasio. Sauna.
 Mirador panorámico.
 Restaurante y Snack-bar.
 Bar y Cafetería.
 Parking vehículos.

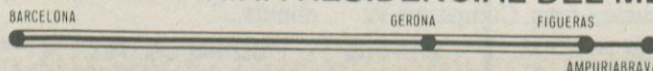

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Unió Democràtica de Catalunya fixa la seva actuació

Després de la seva primera reunió, el Comitè de Govern d'Unió Democràtica de Catalunya, elegit en el passat Congrés, ens ha demanat de fer pública aquesta declaració:

"El Comitè de Govern d'Unió Democràtica de Catalunya, reunit per primera vegada després de la seva elecció, agraeix a tots els professionals de la informació llur col·laboració i aprofita l'avinentsa per a precisar els trets fonamentals de la línia política que pensa seguir, trets que foren ja exposats al Congrés, quan hi defensaven la seva candidatura".

"1) Som un partit nacionalista català, d'obediència catalana, que veu en el federalisme la solució més idònia per a estructurar l'Estat espanyol, perquè aquesta és la forma política que garanteix la llibertat i la plena realització de cada entitat nacional i, alhora, la relació solidària entre totes elles. Aceptem el règim d'Autonomia com un mitjà per a assolir el federalisme que propugnem".

"Expressem la nostra satisfacció pel restabliment de la Generalitat provisional, que suposa el reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya, i hi aportarem el nostre esforç i el nostre entusiasme, sense interessos

de partit, per tal d'aconseguir un Estatut que asseguri la sobirania màxima per a Catalunya".

"2) Volem defensar i aplicar els programes polític i socio-econòmic d'Unió Democràtica de Catalunya, que han estat inspirats en el personalisme comunitari de la Democràcia Cristiana, perquè considerem l'home, no solament en la seva dimensió personal, sinó també en la seva realitat comunitària, que ens fa solidaris els uns dels altres".

"Procurarem que l'electorat entengui el sentit profund de la ideologia demòcrata cristiana, en què aquesta paraula no hi és presa en sentit religiós en la seva accepció socio-cultural".

"3) Una anàlisi minuciosa del resultat de les eleccions del 15 de Juny han posat en evidència la necessitat d'organitzar i d'estructurar el nostre Partit, a fi de dotar-lo de l'indispensable eficàcia".

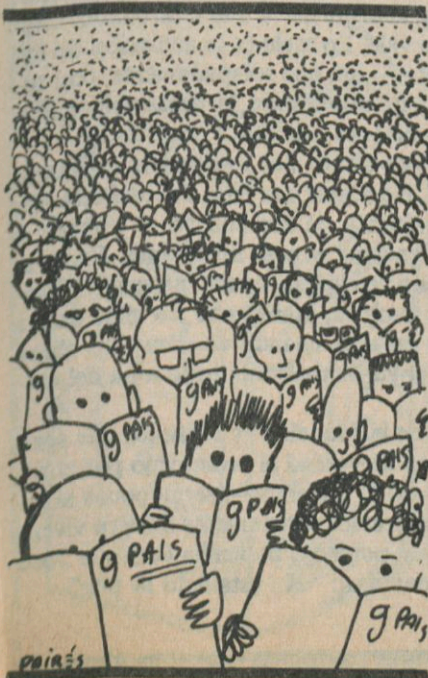
"En aquest sentit, no volem regatejar cap esforç, perquè d'això depèn el futur d'Unió Democràtica de Catalunya i, doncs, la incidència real en la política del país".

"Alhora, ens proposem de millorar la informació, i la participació, a tots

els nivells del partit".

"4) Volem, a curt termini, que Unió democràtica sigui un gran partit socialment avançat, sense renunciar a ser una força de conciliació, per tal d'evitar la polarització del país en dos grans blocs antagonics. Volem mantenir l'equilibri entre les forces polítiques del nostre país i possibilitar la constitució d'una alternativa política que hi propiciï aquest equilibri. Oportunament i sense altre motiu que no sigui el servei al país, podrem considerar la conveniència d'aliances i de col·laboracions amb altres partits".

"5) El moment pre-electoral que vivim, de cara a les eleccions al Parlament de Catalunya i a les eleccions municipals, ens ha de portar a preparar minuciosament i realísticament els nostres programes, els nostres candidats... En aquest camp, creiem que Unió Democràtica de Catalunya ha de procedir amb una gran agilitat i amb plena llibertat per a pactar amb les diferents forces del ventall polític, tenint en compte la seva real implantació en els diversos municipis. Cal evitar, però, que aquests pactes desfiurin la identitat i la imatge ideològica d'Unió Democràtica de Catalunya".

CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

Dissabte, 22 d'octubre

10,30 nit - Patronat de Figueres

Representació de "Pitarrades",
pel grup A-71

Entrada gratuïta

Amb el suport de "La Caixa"

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

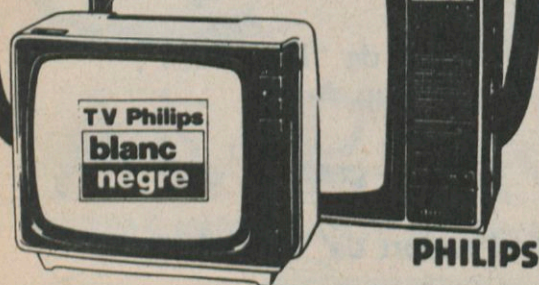
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

El camino hacia la paz

por Juli Molons

Todavía en el último tercio del año 1977, hablamos de la definitiva liquidación de la guerra civil. La paz, por tanto, no llegó en abril del treinta y nueve. Lo que entonces sucedió fue el final de la contienda dirimida entre las dos Españas que lloró Machado. O sea, la victoria militar de una, a costa de la otra. Luego, vino la imposición ideológica que el vencido tuvo que acatar, que no aceptar, conformándose tan sólo en abrigar una esperanza cimentada en el paso del tiempo. Tiempo que en un principio se creyó corto y que, sin embargo, fue hundiendo poco a poco sus raíces afianzando la longevidad que le ha permitido llegar hasta nuestros días. Otra cosa fue presentar lucha abierta o subterránea, actitud que ha comportado el ir jalonando con celdas y tumbas el camino hacia la libertad.

Es terriblemente angustioso, aunque también alentador, que, después de varias décadas trinchera de por medio, habremos ahora de que estamos entrando en una etapa de reconciliación. Que de un erial queremos hacer un vergel.

Una transición sin ruptura es algo que todos debemos defender. En tiempos de la dictadura, nadie hubiese apostado un real por la continuidad sin trauma. La Monarquía se ha empeñado en el logro casi milagroso que significa desmontar el anterior régimen en paz. Y su mérito es grande, pues nadie puede ignorar que está arriesgando su propia estabilidad.

Las fuerzas políticas ponen su esfuerzo. Hay, sin embargo, excepciones —y no precisamente de grupos mayoritarios— que obstaculizan el proceso. Y lo hemos visto ahora mismo, cuando en el Congreso se ha puesto en solfa el tema de la amnistía.

Pero, y así es el Parlamento, cada cual, desde la tribuna de oradores, defiende su tesis. Tiene que ganar a pulso los votos que el tablero electrónico almacena, para que la voluntad, la democracia, decante hacia uno u otro lado. Con luz y taquígrafos todo vale. Lo malo es la actuación de los grupúsculos, marionetas o no, que solapadamente, con todos los agravantes, van sembrando la desestabilización con amenazas, destrucciones, heridos y muertes.

También hay otro terrorismo más sofisticado: el, llamémosle, administrativo. No seguir una línea de conducta impuesta —y no precisamente de rectitud en el trabajo a desarrollar— puede significar el cese fulminante. Todavía unos pocos tienen una fuerte ascendencia “persuasiva” sobre otros muchos. Y también, manejando los hilos de las altas finanzas, puede crearse, cuando conviene, un clima de desasosiego entre el ya tambaleante panorama del empresariado español.

El llamado “Pacto de la Moncloa” y todos los que sean de verdad —y ojalá sea de verdad el promovido por el señor Suárez—, todos —no lo dudemos—, serán pocos si tenemos en cuenta, si valoramos serenamente nuestra vivencia actual. Porque, hoy por hoy, podemos decirle a José Mª Gironella que todavía no “Ha estallado la paz”.

Carles Bosch de la Trinxeria

Fa pocs dies parlàvem de Carles Bosch de la Trinxeria en relació amb els aiguamoixos. L'autor, però, té una obra tan diversificada que bé es mereix una atenció més llarga: Joan Triadú el considera un dels prosistes més notables de la Renaixença. És curiós de constatar que la seva aparició en les lletres catalanes fou tardana, ja que, nascut a Prats de Molló el 1831, fins als cinquanta anys no es va donar a conèixer com a escriptor. Podem considerar-lo empordanès per la seva llarga estada a la Jonquera i el seu coneixement profund i dedicació a les muntanyes, valls, corriols i masies de la nostra contrada.

Bosch de la Trinxeria avui és més recordat i apreciat per les seves narracions, molt descriptives, de caceres, excursions i costums del Vallespir i l'Empordà, que no pas per les seves novel·les: "Montalba", "L'hereu Noradell" i d'altres, queden en segon terme en esguard dels seus magnífics reculls "Records d'un excursionista", "Pla i muntanya", "Canigó". Podem dir que amb aquest escriptor comença una línia de narradors catalans que passarà després a través de Ruyra, Prudenci Bertrana i arribarà a Josep Pla: escriptors que no escriuen pròpiament novel·les, que s'aturen proderosament atrets per l'encís d'un paisatge delicadament matisat i que ens transmeten totes les sensacions amb una prosa diversament treballada, però sempre viva.

Seria molt convenient editar les principals obres de Bosch de la Trinxeria. El lector d'ara, pot trobar-ne només aplecs parcials: dos petits volums de la Barcino, que duen els títols de "Visions de l'Empordà" i "Visions del Pirineu". Algun fragment podem llegir-lo també en "Lectures escollides", de la mateixa editorial; concretament el que

s'anomena "Les truites de l'estany de Carencà". Tomàs Tebè, mort fa poc, inclou a la seva valuosa "Antologia de la literatura catalana-Renaixença (1)" la narració "Un casament a l'Alt Vallespir" i un fragment interessant de "Excursions i caceres als alts Pirineus catalans". Malgrat que tenim doncs, alguns relats al nostre abast, caldria fer assequibles al públic altres obres del nostre autor: potser la nova editorial empordanesa de "9 País", en una propera etapa, o bé "Obrador de Quaderns" d'Agullana, es decidiran a emprendre-s'ho? I perquè l'Ajuntament de la Jonquera no podria ajudar en una obra d'aquest tipus?

Bosch de la Trinxeria ens dona sempre una visió nova, original, plena de vida, dels paisatges que descriu: hi afegeix notes sobre la botànica i els costums populars. Un tret del seu estil és la humanització dels arbres, sense caure en l'exageració: en les seves ratlles la vida d'un pi és interessant com la d'un home; "Una grana de pi cau dins la mata de boixerica; a la primavera surt com un espàrrec, amb petites agulles laterals; a l'hivern la neu el cobreix; a la primavera següent s'allarga, busca la llum, treu el cap sobre el matoll, va creixent, ja és adult, desafia els freds, la reina li regala per tot, i llavors al seu torn serveix d'abric al matoll de boixerica al qual deu la vida". El do de l'observació, la riquesa del lèxic parlat, la traça a fer retrats dels caçadors, pastors i excursionistes, són altres qualitats seves.

Finalment, cal esmentar el seu amor a la terra catalana, amb una visió ja d'allò que ara anomenem Països Catalans: "La província rossellonesa... se separà de nosaltres amb dolorosa recança; el vencedor li imposà les lleis, i, com nosaltres, sentí parlar un llenguatge que no comprenia... Pobre pàtria!"

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
 Gir postal
 Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Aquests artistes

Felip Vilà: conjurs sense aigua beneïta

Felip Vilà, a qui jo anomenaria "Felip el Faceciós", mereix d'ésser pres com a ensenya d'una època bigarrada, truculent i tràgica com la nostra.

Assaborint aquesta exposició monogràfica de dibuixos sobre la bruixeria empordanesa, es veu de seguida quina admirable fantasia els nostres escriptors i artistes poden explotar amb tota sinceritat. El nexce entre el gran Fages de Climent i el dionisiac Felip Vilà, tal vegada no havia estat degudament establert encara, però tanmateix hem de dir que no existeix pas menys entre l'esperit de l'artista Marian Baig Minobis i l'esperit del cèlebre tractadista de bruixes Joan Guillaumet. Fages, Felip, Baig i Guillaumet, estudiant i donant valors plàstics a les nostres llegendes màgiques, seran sempre la més pura i la més concreta encarnació de l'esperit empordanès, el d'adés i el d'ara.

Les característiques de l'obra de Felip Vilà que ara voldríem comentar, seran doncs, abans que tot, les pròpies d'una bona part de l'art empordanès:

I.- Mística dins la seva faisó pintoresca.

II.- Sensual a desgrat de la seva ironia.

III.- Vinguda en línia recta de la terra, eixida del seu misteri i sa com ella.

Felip Vilà és un dibuixant altament fi que cisella la seva línia amb l'esment d'un orfebre. És un artista remarcablement flexible i de caràcter festiu. Les seves bruixes són personatges de festa major. Clares, simpàtiques i casolanes, són donotes gairebé sempre velles (¿per qué?) que fan ganxet en alguna clariana del bosc, tot aprofitant aquesta collonada del sàbat, del diable i d'altra gent de mal viure. Són obres admirablement cons-

truïdes, de rara qualitat, retallades per la lluna diàfana del mes de Gener.

És un esclat desbordant de salut, de goloria, de joia profunda a la veritable manera de "Felip el Faceciós". Les seves bruixes —i també les de Fages— són un pretext per demostrar l'estètica d'una contrada i la intel·ligència d'un artista.

Dintre un ambient simple, sense complicacions ni coses transcendents, Felip Vilà amb la seva mística taujana fa dansar uns quants personatges femenins de Llers. I una veu humana —la del poeta— canta els recitals que donen encara l'explicació de cada escena.

Argument simple, llenguatge senzill, intenció plena d'ironia i de ritme funambulesc. Una orquestra de poc soroll, a base de quartet de corda, fusta, dues trompetes i timpan.

A "Art-3", una emotiva exposició. Una calcomania inefable que no se'n esborrarà mai més del cor.

Plou i fa sol, les bruixes fan ganxet.

F.V.

TF-1

PELÍCULAS

19 Miércoles	20.30	L'inspecteur mène l'enquête
20 Jueves	20.30	Richelieu (Av)
21 Viernes	19.00	Recherche dans l'intérêt des familles
22 Sabado	21.30	Le riche et le pauvre (Dr)
23 Domingo	19.40	Tiens bon la rampe,
24 Lunes	20.30	Jerry (C)
25 Martes	21.30	King Kong (Av) Les Provinciales (Dc)

9 PAÍS RECOMIENDA

19 Miércoles	19.00	Sainte Rite (Dr)
20 Jueves	22.30	Allons au cinéma
21 Viernes	20.30	(Théâtre) Fais-moi confiance
22 Sábado	14.05	Restez donc avec nous (V)
23 Domingo	20.30	Peau d'espions
24 Lunes	19.00	Le 16 a Nerbriant
25 Martes	20.30	Pile et face (V)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

19 Miércoles	15.00	Vivre libre (Av)
20 Jueves	20.35	De mémoire d'homme (D)
21 Viernes	20.30	D'artagnan amoureux (Av)
22 Sábado	20.35	Les heritiers
23 Domingo	21.40	La raison du plus fou
24 Lunes	15.00	La paupée sanglante
25 Martes	20.30	La revolution d'octubre

9 PAÍS RECOMIENDA

19 Miércoles	20.30	Football F.C. Nantes - Altco. Madrid
20 Jueves	15.00	Candide ou l'optimiste au XX ^e Siècle
21 Viernes	22.50	Une nuit a Casablanca (C)
22 Sábado	14.10	Les jeux du stade
23 Domingo	15.40	Sur la piste des cheyenes La tête et les jambes (Co)
24 Lunes	20.30	
25 Martes	15.00	Kojak (Ac)

FR-3

PELÍCULAS

19 Miércoles	20.30	Esprit de Suite (C)
20 Jueves	20.30	Les heures brèves
21 Viernes	21.30	Les grands fleuves
22 Sábado	20.00	Les animaux chez eux (Dc)
23 Domingo	22.30	Le Rebelle
24 Lunes	20.30	Bluff
25 Martes	20.30	Alvarez Kelly

9 PAÍS RECOMIENDA

19 Miércoles	17.25	Zorro (Av)
20 Jueves	19.40	Tribune libre
21 Viernes	20.30	Vendredi
22 Sábado	20.30	Impressions d'Afrique
23 Domingo	16.55	Le Mississippi (Oc)
24 Lunes	19.40	Tribune libre
25 Martes	20.00	Les jeux de vingt heures

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Resum de programes del circuit català de

19 Dimecres	13.30	De bat a bat (color)
	14.00	Míramar (color)
Tarda	17.15	Giravolt
20 Dijous	13.30	Barcelona RTVE (color)
	14.00	Míramar (color)
Tarda	17.15	Personatges
	17.45	Català amb nosaltres
21 Divendres	13.30	Tot art i suplement setmanal
	14.00	Míramar (c)
	15.30	Arxiu de Records
22 Dissabte	11.00	Terra d'escudella
	13.30	Míramar Esportiu (c)
24 Dilluns	13.30	Míramar Esportiu (c)
	14.00	Míramar (c)
Tarda	17.15	Música en viu
	17.45	Català amb nosaltres
25 Dimarts	13.30	Tot art (c)
	14.00	Míramar
Tarda	17.15	Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeteixen per la segona cadena.

Interferències

F. Garrido Pallardó

Després de sopar, els nens dormen i a la tarda tothom treballa. Es fan els programes televisius per als ganduls, vells i desvetllats?

* * *

I que tanmateix ningú no ens digui que es confeccionen per als aturats, avui nombrosos. Aquest seria un concepte de justícia social massa discriminatiu i aleatori. Qui es pot pagar la llum si no treballa?

* * *

El cas és no encertar-lo. En "El mundo de la música", es fan preguntes als nens que molts professionals i crítics no ens aclaririen.

* * *

Diuenge vàrem tenir concert i no vàrem tenir llum per a sentir-lo. Molt bé. D'aquestes i d'altres coincidències neix la cultura.

"Un dos tres" comparagué amb el programa minvat i el personal igualment nombrós. Misteris de l'actual economia.

* * *

Sembla que la descàrrega literària dels "Ríos" minva també. És un resultat del bon gust o li han baixat el sou literari?

* * *

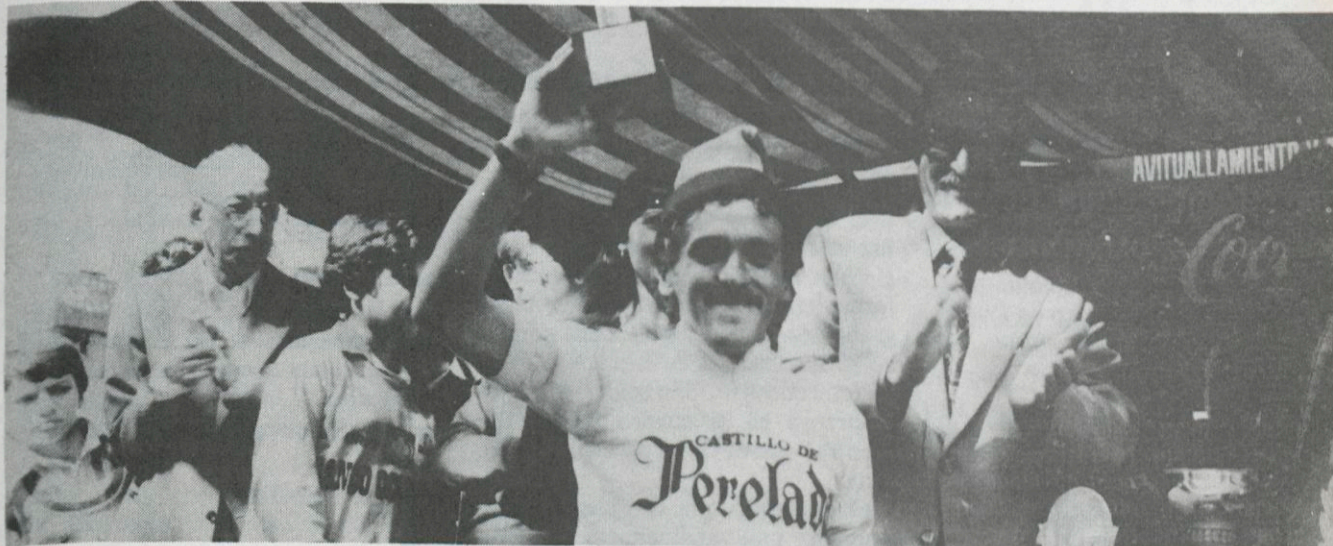
Danny Kaye ens plau quan ho encerta, i això arriba sovint. Però quan es trien els seus films fracassats, més baratets, ens adormim. Encara un altre misteri de l'economia.

* * *

I és clar que "La tumba india" degué ésser un altre producte de l'estalvi; però, niní no pensa que si això continua ens ficarem a la "bofte" i, aleshores, anirà al canyet l'equilibri monetari?

Volta Ciclista a l'Empordà

El "vendaval soviético" se lo llevó todo

Morozov, el gran triunfador

El corredor de la Unión Soviética, Serguei Morozov, ha inscrito su nombre en el palmarés de la "Volta Ciclista a l'Empordà"; una vuelta que, en su decimosexta edición, ha superado todos los éxitos precedentes, mostrándose como la mejor ronda ciclista del campo "amateur" que se ha celebrado jamás en nuestro país. En la edición del presente año, el ciclismo ha brillado como nunca lo había hecho. Hemos podido presenciar cuatro días de verdadero "pedaleo", merced a una selección soviética que ha dado un "juego" ampliamente superior al vaticinado.

MOROZOV... Y LOS DEMAS

Indudablemente, la ronda ampurdanesa ha sido un rotundo y absoluto festival del "telón de acero". Serguei Morozov y su escuadra dominaron por completo todas las "batallas" que tuvieron lugar en la carretera. En ciclismo nada es imposible, pero, con sinceridad, resultaba difícil desbancar a un ciclista como Morozov, que no dudamos en afirmar que podría codersarse con hombres de la talla de un Merckx, un Maertens, un Gimondi —por decir nombres famosos—, si en su país existiera el campo profesional. Como en la URSS únicamente se conoce la palabra "amateur", debe competir en una categoría que, al traspasar las fronteras de su nación,

le va pequeña... bueno, al "diminuto" Morozov y a sus compañeros de escuadra, porque el equipo soviético que vino a la ronda ampurdanesa no sólo tiene como nombre de "calidad" al subcampeón del mundo, sino también a los demás corredores. Todos evidenciaron una "clase" a la que desgraciadamente estamos poco —o nada— acostumbrados a presenciar en carreras ciclistas de nuestro país.

Morozov, con dos victorias parciales por etapas, un segundo puesto el primer día y el Premio de la Montaña, ha sido este año el verdadero dominador de la "Volta". Su estilo, su garra... han maravillado a todos. Parecía que quería jugar con el resto de participantes. Les dejaba escapar— como sucedió en la fabulosa tercera etapa— para dar, posteriormente, el salto del pelotón, alcanzarles y, como si nada hubiese pasado, superarles para vencer en la meta final. Mucho tiempo tardará para que las hazañas del "enanito", como se le llamaba, queden olvidadas de nuestras mentes.

BELGAS Y ESPAÑOLES

En los pronósticos que se efectuaban anteriormente a darse la salida de Peralada, entraban en el grupo de favoritos, al margen de los soviéticos, el equipo representativo de Bélgica. Martens y sus "gregarios" tenían que poner las cosas difíciles a los sovié-

cos, pero no se contaba con la supercalidad de los participantes del país de Lenin. Sin embargo, los belgas, tras los soviéticos, fueron los mejores de la ronda. Indudablemente, nada pudieron hacer ante la manifiesta superioridad de Serguei Morozov y compañía; pero sí demostraron, quizá de una forma más bien sorda, su clase. Coparon la tercera y cuarta plaza de la general y el segundo y tercer puesto por equipos. Poco más se les podía pedir. Martens luchó incansablemente a lo largo de los cuatro días de que constaba la "Volta" y vio recompensado su esfuerzo con la tercera posición, tras dos componentes del equipo soviético.

¿De los españoles, qué podemos decir? Dos hombres —Juan Pedro Sarrá y Luis Casas—, ayudados por un tercero —Zúñiga—, llegaron a codearse, en alguna ocasión, con el resto de la participación, pero sin llegarles a la mismísima sombra. La actuación hispana fue floja. Como nos diría Casas, del Transmallorca, al término de la ronda "los españoles hubieran tenido que batallar más", porque —añadimos nosotros—, salvo los tres hombres mencionados, el resto estuvo en el más absoluto anonimato. La verdad es que, sabida su potencia, poco tenían por hacer ante ciclistas que les dan un buen montón de vueltas en todos los sentidos deportivos.

Casas, al término de la "Volta", se

(Continúa en la página 28)

Fútbol**Sin demasiado esfuerzo, los figuerenses se impusieron al Gavà (3-0)****Busquets, Echegoyen y Vilarrodá, autores de los goles**

El colegiado Sr. Lasheras, no tuvo demasiado trabajo. Si bien el juego fue viril, todo transcurrió dentro de la más estricta deportividad. Una sola tarjeta sacó el trencilla y fue para Salinas. A Echegoyen, le anuló un bonito tanto por fuera de juego de Durán.

ALINEACIONES

FIGUERES: Miret (4); Semis (2), Cortada (4), Ornad (3); Bartolomé (4); Busquets (4); Vilarrodá (3); Durán (2), Fernández (2), Pagés (3) y Echegoyen (3). Cros (3) ocupó el puesto del lesionado Semis, a los 30 ms. de partido.

GAVA: Valimañas; Luisi, Ibor, Sastre; González, Albert; Lerin, Gironés, Salinas, Marco y Alvarez.

GOLES

Inauguró Busquets el marcador a los 6 ms. de juego al rematar de cabeza un saque de esquina. A los 12 ms. pase de Vilarrodá a Echegoyen, quien tras dos regates marcó el 2-0. Al m. 72 cesión de Pagés a Vilarrodá que de chut cruzado batió al meta contrario, estableciendo el 3-0 final.

COMENTARIO

Después de varios encuentros nocturnos, el que nos ocupa se disputó con luz solar en la tarde del domingo, registrándose una buena entrada. Uniforme habitual en los locales y "blaugrana" en los forasteros. Cada equipo lanzó siete saques de esquina sobre el marco contrario. Una sola sustitución y forzosa en el cuadro figuerense, mientras que el Gavà no efectuó ninguna.

El resultado que campeaba en el marcador una vez finalizado el partido, demostraba de manera clara y palpable, quien de los dos contendientes había hecho más méritos para adjudicarse el triunfo y los puntos. Esta vez, el Gavà no fue aquel equipo difícil de pasadas temporadas que ocasionaba muchos problemas en sus visitas al feudo unionista. Y todavía pueden estar contentos los gavenses, porque el correctivo pudo ser más abultado.

El Figueres actual, al menos hasta estos momentos, es una apisonadora... a ráfagas. Resulta que, cuando sus jugadores cogen la onda, son capaces de marcar algún o algunos goles en cuestión de pocos minutos. Pero luego resulta que, al tener el encuentro encarrilado, se dedican un

poco a vivir de las rentas o a hacer difícil lo fácil; lo que trae consigo el que se malogren buenas oportunidades para conseguir resultados más amplios.

Lo apuntado anteriormente, sirve también para que sus rivales en lugar de acomplejarse, se vayan rehaciendo y se les suban a las barbas en algunas ocasiones. Y claro, el público que quiere ver goles, sale algo defraudado.

DESTACADOS

Por líneas y empezando por atrás, dejaremos constancia de la buena actuación del cancerbero Miret, que en tres o cuatro paradas se acreditó como un excelente valladar. Muy bien el tándem Cortada-Bartolomé, con eficaces cortes del primero y férreo marcaje a Salinas, mientras que el segundo, con más aplomo intentó desde atrás alguna de sus clásicas correrías hacia la parcela visitante. Busquets y Pagés, serenando el juego en el centro del campo y con algunos pases muy aprovechables, no desperdiciando ocasión de rematar a puerta si se presenta la oportunidad de hacerlo con garantías. El resto, sin estar mal, tampoco a la altura de otras veces.

Joaquín Balletero

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Partit Badalona-Figueres: Miret (2); Torrens (2), Cortada (3), Ornad (3); Bartolomé (5), Busquets (4); Vilarrodá (2), Durán (3), Fernández (2), Pagés (3) y Echegoyen (4).

Classificació actual: Busquets, 31 punts; Bartolomé, 29; Echegoyen, 27; Pagés i Cortada, 24; Ornad, 23; Vilarrodá, 22; Durán, 20; Torrens, 19; Miret, 17; Fernández, 12; Semis i Vilar, 10; Cros, 8; Calvo, 7; i Salazar i Martínez, 6.

Copa del Rey Figueres-Santander: el 1 de noviembre, en nuestra ciudad

Como muchos aficionados ya sabrán, el sorteo de la segunda eliminatoria deparó como rival de los figuerenses, al "Racing" santanderino de la División de Honor. Aunque el choque de ida debía disputarse en primer lugar en el campo del Sardinero, tras previo acuerdo de las dos directivas, quedó confirmado el feudo unionista como primer salto de esta apasionante eliminatoria. La fecha, el primero de noviembre, festividad de Todos los Santos.

Ahí es nada, ver en "directo" a estos ases enfrentados al Figueres y con una eliminatoria por enmedio. Lo más probable, es que a los figuerenses se les acabe su incursión en la Copa, pero lo que también es cierto, es que será ante un equipo grande y con una buena taquilla en perspectiva.

J.B.U.

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Barcelona, 1; Europa, 1.
Reus, 1; Endesa, 0.
Horta, 0; Andorra, 0.
Masnou, 3; Montcada, 1.
L'Hospitalet, 1; Vic, 0.
La Cava, 2; Malgrat, 1.
At. Monzón, 0; Sp. Mahonés, 0.
Figueres, 3; Gavà, 0.
Júpiter, 2; Badalona, 1.
Oliana, 1; Gimnàstic, 1.

Clasificación: Figueres, 11 puntos; Horta, 11; Endesa, 10; La Cava, 10; Gimnàstic, 9; Barcelona, 9; Europa, 9; L'Hospitalet, 9; Reus, 8; Sp. Mahonés, 8; Malgrat, 7; Andorra, 7; Gavà, 7; Badalona, 7; Júpiter, 7; Vic, 6; Masnou, 6; At. Monzón, 6; Oliana, 6; Montcada, 5.

REGIONAL PREFERENTE

Can Oriac, 1; Puigreig, 2.
Tortosa, 1; Sant Celoni, 1.

Santboià, 2; Palamós, 0.
Artiguense, 6; Olesa, 1.
Sants, 0; Granollers, 0.
Olot, 6; Valls, 1.
Vilafranca, 2; Bufalà, 1.
Torelló, 2; Cornellà, 2.
Manresa, 2; Amposta, 0.
Barceloneta, 2; Igualada, 0.

Clasificación: Vilafranca, 12 puntos; Olot, 11; Santboià, 10; Sants, 9; Igualada, 9; Barceloneta, 9; Artiguense, 8; Cornellà, 7; Sant Celoni, 7; Manresa, 7; Puigreig, 7; Palamós, 6; Torelló, 6; Valls, 6; Granollers, 5; Amposta, 5; Olesa, 5; Can Oriac, 4; Tortosa, 4; Bufalà, 3.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Premià, 1; Arbúcies, 1.
Cerdanyola, 4; Llinàs, 5.
Blanes, 3; Bisbalenc, 2.
Llefià, 5; Banyoles, 2.
Calella, 0; Roses, 0.
Guixols, 0; Palafróls, 4.
Palafrugell, 3; San Roque, 1.
Cardedeu, 1; Lloret, 1.
St. Hilari, 1; Mataró, 1.
Gramenet, 2; Besonense, 1.

Clasificación: Bisbalenc, 11 puntos; Llinàs, 11; Roses, 10; Gramenet, 10; Mataró, 9; Llefià, 9; Lloret, 9; Palafróls, 9; Arbúcies, 8; Premià, 7; Cerdanyola, 7; Banyoles, 6; Guixols, 6; Palafrugell, 5; Besonense, 5; Cardedeu, 4; Sant Hilari, 4; Blanes, 4; San Roque, 4; Calella, 2.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Salt, 1; Peralada, 0.
Farnés, 2; La Cellerà, 0.
Canet, 3; Llançà, 3.
Vidreteres, 2; Castellfollit, 1.
Borrassà, 1; Montagut, 2.
Cassà, 3; Figueres, 2.
Torroella, 2; Sils, 2.
Amer, 7; Los Amigos, 2.
Anglès, 5; L'Escala, 1.
Hostalric, 1; Pontense, 3.

Clasificación: Pontense, con 12 puntos; Anglès, Llançà, con 10; Farnés, La Cellerà, con 9; Castellfollit, Salt, con 8; Cassà, con 7; Borrassà, Canet, Hostalric, L'Escala, Los Amigos, Montagut, Peralada, Vidreteres, con 6; Amer, Sils, Torroella, con 5; Figueres, con 2.

URBANIZACION MONTSERRAT

à 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Un momento del acto de entrega de trofeos

(Viene de la página 25)

“contentó” con una novena posición y la segunda plaza de la montaña. Tampoco está mal, pero sabe a poco. Sarra realizó un incommensurable papel en la tercera etapa, al seguir a rueda a los soviéticos Morozov y Karaveik en la gran escapada de la jornada. En la general, los esfuerzos de este joven hombre del D.C. Barcelona-lamp no se vieron compensados, debiendo contentarse con un puesto que realmente no merecía.

LA QUINIELA DE **PAIS**

Joyeria Relojeria
SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 SURGOS-GIJON	1	X	2
2 REAL MADRID-ELCHE	X	X	2
3 SEVILLA-VALENCIA	X	X	2
4 SALAMANCA-REAL SOCIEDAD	1	X	2
5 HERCULES-BARCELONA	X	X	2
6 SANTANDER-AT. MADRID	X	X	2
7 AT. BILBAO-CADIZ	X	X	2
8 TARRASA-CELTA	1	X	2
9 CORDOBA-HUELVA	1	X	X
10 ZARAGOZA-MURCIA	X	X	2
11 ALAVES-OSASUNA	1	X	2
12 GRANADA-SABADELL	1	X	2
13 CORUÑA-OVIEDO	X	X	2
14 MALLORCA-LERIDA	X	X	2

PRONOSTICO

1 VALLADOLID-TARRASA	1	X	2
2 CELTA-CORDOBA	X	X	2
3 HUELVA-ZARAGOZA	X	X	2
4 MURCIA-BARACALDO	X	X	2
5 JAEN-ALAVES	X	X	2
6 OSASUNA-MALAGA	X	X	2
7 CASTELLON-TENERIFE	1	X	X
8 GETAFE-GRANADA	X	X	2
9 SABADELL-CORUÑA	X	X	2
10 CALVO SOTELO-OVIEDO	X	X	2
11 ORENSE CAUDAL	X	X	2
12 LEONESA-PONTEVEDRA	X	X	2
13 JEREZ C. D. MALLORCA	1	X	2
14 LEVANTE-BARCELONA AT.	X	X	2

EXITO TOTAL

Hablábamos de ello al principio de esta crónica “a posteriori” y nos vemos a ratificar en lo dicho. La decimosexta edición de la “Volta a l’Empordá”, que cuida de organizar el C.C. Ampurdanés, ha constituido un verdadero éxito, no sólo para el deporte del pedal gerundense, sino para todo el ciclismo de nuestro país, que se ha visto enorgullecido con la presencia de los ciclistas soviéticos, quienes han dado una importancia supervalorada a la ronda.

Para concluir, no nos resta nada más que felicitar a los entusiastas organizadores figuerenses, que han sabido llevar a feliz término la edición de 1977 de la “Volta a l’Empordá”.

Escrutinio: 197 acertantes de 14 resultados percibirán 724.561 pesetas. Los de 13: 31.876 pesetas.

Jordi Xargayó

Campeonato de Catalunya de juveniles

ESPLAIS, 1 - A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 6

Otra goleada del equipo de A.D. La Casera. Esta vez fue en el campo del Esplais que aguantó muy bien durante la primera parte (1-1), pero que en la segunda, quedó completamente anulado ante la superioridad de la Casera, equipo máximo goleador del campeonato con 31 goles conseguidos. Arbitró el partido el colegiado Sr. Villaseñor, que estuvo correcto. LA CASERA: Felipe; Félix, Parra, Pérez; Pagés, Cabezas; Alforcea, Bueno, González, Pagés y Julián.

Campeonato de Catalunya de pre-juveniles

L'ESCALA, 0 - A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 2

Merceda victoria de los visitantes que supieron aprovechar mejor sus ocasiones. La A.D. La Casera, dominó durante la primera parte consiguiendo los dos goles. Los locales lo hicieron en la segunda, pero se encontraron con una organizada y buena defensa que hizo inútil todos sus intentos.

A.D. La Casera-Catalunya: García; Sellas, Mancebo, Moreno; Rodríguez, Giménez; Capel, Sorribas, Bonillo, Cabero y Navarro.

Baloncesto

Campeonato provincial junior femenino

A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 85 - B.C. PALAMÓS "A", 13

Excelente partido el que nos brindaron en la Pista del Patronat, las jóvenes jugadoras del equipo de La Casera. En todo momento, exhibieron un juego eficaz y de gran brillantez, arrollando completamente a su rival y demostrando siempre sus magníficas cualidades baloncestísticas. Se alinearon por La Casera: Ana Junyer, Roser Llop, Neus Heras, Nuri Mallol, Pietat Pi, Corominas, Eli Estevez, Montse Pi, Prats y Ana Puig.

D'acord, senyor President!

Per Albert Gurt

El president de la Generalitat de Catalunya, honorable Josep Tarradellas, ha fet unes declaracions en un diari esportiu català, entorn del que pensa de l'esport a casa nostra i quina serà la seva actitud com a president de la Generalitat, per tal d'aconseguir per a l'esport català un ampli i alt nivell.

"NO CONSENTIRÉ QUE ES POLITITZI L'ESPORT CATALÀ"

Naturalment, tot el que ha dit ens sembla interessantíssim, i ens fa la impressió que Tarradellas té uns coneixements profunds de la matèria, conseqüència tal vegada de la seva dilatada experiència política i, ahora, de la seva afició esportiva. Tenim, per tant, un president esportiu que sap tot allò que cal fer. Les seves declaracions ho posen en relleu.

Però, per a nosaltres, la cosa més important ha estat quan ha dit que la política no ha d'intervenir per a res en l'esport. "Res de política a l'esport". "No consentiré que es polititzi l'esport català". La veritat és que ens han agradat molt aquestes declaracions, ja que no fa gaire, i a través de les pàgines de 9 PAÍS, precisament, dèiem que la intervenció de la política en l'esport suposava una cosa nefasta. La política pot i ha d'ajudar a desenvolupar l'esport, com ho ha de fer per la cultura, ja que l'esport es també cultura, però mai no se n'ha d'aprofitar per a fer-lo servir de propaganda seva. L'esport ha de ser independent de la política i administrat per esportistes que sentin per l'esport una passió i que tinguin, al mateix temps, uns grans coneixements pràctics i científics de la matèria. Només d'aquesta manera (i no d'altra, com fan i han fet altres règims) el situarem al lloc que li pertoca dintre la nostra societat.

ESPORT "AMATEUR" I EDUCATIU PER AL JOVENT

Diu el president que el que importa és desenvolupar l'esport a l'escola, als barris i als municipis; que l'esport de debò ha de ser "amateur" i educatiu per al jovent i que, en principi, s'ha de fer fonamentalment atletisme com a esport bàsic, esport "que si no estic equivocat —assenyala—, tenia a Catalunya més impuls fa quaranta anys que ara".

També en això estem d'acord amb el president Tarradellas, ja que el que diu ho hem anat defensant nosaltres des de fa molts anys amb la pràctica i amb la ploma, sense, però, ser escoltats pels qui tenien aquest deure. De totes maneres, sempre és millor que tot un president de la Generalitat no tan sols ho pensi, sinó que també ho digui, ja que és precisament el polític qui té el poder a les mans per a donar suport a causa que és justa, lògica i, a més a més, necessària. Nosaltres, els profetes, només clamem en el desert, on ningú no ens escolta.

"L'ESPORT HA DE SER COM UNA RELIGIÓ..."

Pel que sembla, no es crearà la Conselleria d'Esports, per tal, segons diu Tarradellas, de "no desfasar la burocràcia". Però, per altra banda, declara que "l'esport és molt probable que sigui inclòs dintre el departament de Cultura", cosa que creiem encertada.

En fi, fins aquí, i d'una manera força abstractada, les declaracions de l'honorable president de la Generalitat, l'arribada del qual a Catalunya, per tal de prendre possessió del seu càrrec oficialment, és imminent.

I en donar per endavant la nostra més cordial benvinguda al nostre president, no podem deixar de transcriure unes paraules seves que ens han meravellat: "L'esport ha de ser com una religió; com a l'església, on s'hi ha de anar per convicció i no per ambicions polítiques..."

Farmàcies

Dia 19, dimecres
Dr. Martin - Rambla, 11
Dia 20, dijous
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 21, divendres
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 22, dissabte
Perxas - Rambla, 36
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 23, diumenge
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 24, dilluns
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 25, dimarts
Deulofeu - Monturiol, 19

Metge de guàrdia

Dr. Lluís Fina
C/ Sant Pere n.º 23 Tel. 50 34 97

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA delineante por horas. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatge, etc. Experiència 8 anys. Tel. 50 57 63.

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendienddo que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

gpaïs

Telefon
50 57 63

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 20, tarda i nit: "Los guardaespaldas del Karate" i "La casa".

Dissabte, dia 22, nit, i diumenge, dia 23, tarda i nit: "24 horas en Munich" i "Cria cuervos".

Cinema del Patronat

Diumenge, dia 23, a dos quarts de cinc de la tarda: "Mi nombre es ninguno" i "Hola, Sr. Dios".

Cinema Juncària

Dijous, dia 20, a partir de les quatre de la tarda: "El triunfo de Bufalo Bill" i "Candilejas".

Dissabte, dia 22, nit, i diumenge, dia 23, tarda i nit: "La fuga de Logan" i "Sábado, chica y motel... qué lio aquel".

Sala Edison

Dijous, dia 20, nit; dissabte, dia 22, nit; i diumenge, dia 23, tarda i nit: "Fuga suicida" i "Esta que lo es".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 23, tarda i nit: "La fuga de Logan" i "Sábado, chica y motel... qué lio aquel".

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres; d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores. Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Exposicions

Obanos Olis de Domingo Batallé i Colldecarrera
Galeria ART-3 - "Les bruixes de Llers", llibre de Fages de Climent, il-

lustrat per Joan Fepil Vilà
Rhodas - Exposició col·lectiva
Vallès - Exposició 5 tendències: José Canes, S. M. Félez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès
Victòria - Artistes de la Galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Motabosch i Martínez Lozano.

Telefons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Anuncios Breves

EN FIGUERES, por retirarse del negocio se traspara comercio en marcha. Muy céntrico. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62.

OCASIÓN en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

ATENCIÓN CAZADORES DE TORDO. Se vende olivar de 15 vesanes, en sector exclusivo para este deporte. Información *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Roses, 11.000 m² Razón: Tel. 50 10 76, laborables.

FONDO ARTÍSTICO DE CRÉDITO. El arte a su alcance por la cantidad que Ud. disponga. Información: *Galeria Art-3. C./ Gral. Mola, 39 Figueres (Girona).* Tel. 50 35 16.

53 Dia Universal de l'Estalvi
53 Día Universal del Ahorro

SORTEIG

Del 20 de Setembre
al 10 de Novembre de 1977

1 Citroën CX
1 Land Rover
5 Renault 5
5 Citroën 2CV6
10 Motos tot terreny
40 Velomotors
1.000 Rellotges

SORTEO

Del 20 de Septiembre
al 10 de Noviembre de 1977

1 Citroën CX
1 Land Rover
5 Renault 5
5 Citroën 2CV6
10 Motos todo terreno
40 Velomotores
1.000 Relojes

CAJA DE AHORROS PROVINCIAL
DE GERONA

Renault siete

(4 puertas)

Abierto a muchas posibilidades

Abierto a familias completas con mucho equipaje, a carreteras rápidas o a sinuosos caminos, a realizar cortos o largos viajes...

Su motor de 1.037 cm³ admite cualquier tipo de conducción. Suave o enérgica. Desarrolla 50 CV DIN a 5.500 r. p. m.

Su sistema de suspensión independiente por barras de torsión es la llave para circular por cualquier terreno, con seguridad y comodidad.

Y hablando de comodidad, el

Renault siete TL tiene 4 puertas abiertas al confort. Dispone de asientos anatómicos y de un habitáculo amplio y de sobrio acabado. Para que cualquier desplazamiento sea agradable.

La capacidad de su maletero es insospechada: 400 dm³. Y además dispone de un departamento independiente para herramientas.

Venga a vernos. Tenemos un coche que le espera con las 4 puertas abiertas.

RENAULT siete

Le esperamos en:

Enrique Juanola, S. A.

C/. Vilallonga, 59
Tels. 50 09 62 - 50 09 66
FIGUERAS